

D U H V R E M E N A

Kada počnemo da preispitujemo,
ono što mislimo da razumemo, odakle dolazimo,
šta činimo,
to više počinjete da uviđate da nas lažu.
Lažu nas sve institucije koje postoje.
Kako uopšte neko može i da pomisli
da su religijske institucije
jedine koje su još ostale netaknute od laži?
Religijske institucije ovoga sveta
su na samom dnu prljavština.
Religijske institucije ovoga sveta su
osnovane od strane istih onih ljudi
koji čine vaše vlade, koji vode vaše školstvo
koji su osnovali sve to međunarodne
bankarske kartele.
Jer našim gospodarima nije stalo
niti do nas niti do naših familija.
Sve do čega je njima stalo jeste ono do čega im je uvek
jedino i bilo stalo, a to je da kontrolišu čitavi prokleti svet.
Obmanama su nam skretali poglede
od prave istine prisustva božanskog u univerzumu,
onoga što ljudi zovu Bogom.
Ne znam šta je Bog, ali znam šta on nije.
I ukoliko, i sve dok, niste spremni
da sagledate čitavu istinu,
gde god i ma čemu to ona vodila,
i dok god budete okretali glavu,
favorizirajući ono što vam se dopada,
tad ćete negde usput doći do zaključka
da se ogrešujete o božansku pravičnost.
Što se više obrazujete, to više počinjete da razumevate
odakle stvari dolaze i one postaju sve očitije
i vi počinjete da uočavate laži.
Morate da saznate istinu
i da je stalno tražite
i istina će vas učiniti slobodnim.
Mora da je teško...
onima koji u autoritete gledaju kao u istinu
umesto u istinu kao jedini autoritet.

..ljudi, moram da vam kažem,
moram da vam kažem istinu.
Kad se priča o sranjima,
velikim, prva-liga sranjima,
onda treba da se skine kapa svetskom šampionu
lažnih obećanja i preuveličavanja -
religiji.

Razmislite o ovom:

religija je uspela da ubedi ljude
da postoji nevidljivi čovek koji živi na nabu
koji prati sve što radite,
svake minute i svakog dana.

I taj nevidljivi čovek ima jedan poseban spisak
od deset stvari koje ne želi da se čine.

A ako uradite nešto od tih deset stvari,
tada za vas ima spremno jedno mesto
puno vatre i dima

i ognja i muke i bola

gde će vas poslati da patite

i gorite i gušite se i vrištite i plačete

zauvek do kraja vremena.

Ali on vas voli!

On vas voli.

On vas voli i treba mu vaš novac.

Uvek mu treba novac!

On je svemoguć i savršen

sveznajući i mudar.

Ali valjda jednostavno ne zna sa novcem!

Religije ubiraju milijarde dolara,

ne plaćaju porez, i uvek im treba još.

Dakle, kad pričamo o velikom svetskom sranju -

Svetog li mu sranja!

DEO PRVI:

NAJVEĆA PRIČA IKADA ISPRIČANA

Ovo je Sunce.

Unatrag 10.000 godina

istorija je prebogata rezbarijama i zapisima koje

odražavaju ljudsko obožavanje i poštovanje prema ovom nebeskom telu.

I lako je razumeti zašto je to tako

jer je Sunce svakoga jutra vraćalo čoveku
vidljivost, toplotu i sigurnost
spasavajući ga od hladnoće, tmine,
i predatorima ispunjene noći.
Sve stare kulture su znale
da bez sunca usevi ne rastu,
da život na planeti ne može da opstane.
Sve to čini Sunce najobožavanijim
objektom ljudske stvarnosti svih vremena.
Isto tako, te stare kulture su znale i za zvezde.
Praćenje zvezda omogućilo im je da
prepoznaju i očekuju događaje
koji se ponavljaju u dugim vremenskim periodima,
kao što je pun mesec i njegovo pomračenje.
I onda su katalogizirali te nebeske grupacije
u ono što mi danas znamo kao sazvežđa.
Ovo je znak zodijaka, jedan od najstarijih
konceptualnih prikaza u ljudskoj istoriji.
On odražava figurativnu putanju Sunca koje
prolazi kroz 12 velikih sazvežđa tokom jedne godine.
Takođe odražava i 12 meseci u jednoj godini,
4 godišnja doba, sunčeve prekretnice i ravnodnevnice.
Izraz "zodijak" je povezan sa činjenicom
da su sazvežđa antropomorfizirane
ili personifikovane životinjskim oblicima.
Drugim rečima, rane civilizacije
nisu samo posmatrale Sunce i zvezde,
već su ih personifikovali u složene mitove
koji su uključivali njihova kretanja i međusobne odnose.
Sunce je, sa svojim karakteristikama
održavaoca i spasioca života,
personifikovano predstavom
nevidljivog stvaraoca ili Boga.
Božije Sunce. Svetlost sveta.
Spasioc ljudske vrste.
Slično tome, 12 sazvežđa su predstavljala
mesta putovanja za Božije Sunce.
i označena su imenima,
obično imenima prirodnih pojava
karakterističnih za određeni period u godini.

Na primer, Vodolija -
vodonoša koji donosi proletne kiše.
Ovo je Horus.
On je egipatski Bog Sunce, iz perioda oko 3000. god. p.n.e.
On je u stvari Sunce antropomorfizovano kroz seriju
alegoričkih mitova koji govore o sunčevom kretanju na nebu.
Zahvaljujući drevnim egipatskim hijeroglifama
danas znamo mnogo o ovom solarnom mesiji.
Na primer, Horus - što znači Sunce ili svetlost -
je imao neprijatelja koji se zvao Set.
Set je bio personifikacija
tame ili noći.
Metaforički, Horus bi svakoga jutra
dobijao bitku protiv Seta
dok bi uveče Set pobeđivao Horusa
i slao ga u podzemni svet.
Važno je razumeti da mrak protiv svetlosti,
ili dobro protiv zla,
predstavlja jedno od najzastupljenijih
mitoloških dualiteta,
prisutnih i danas na raznim nivoa.
Uopšteno govoreći, priča o Horusu je sledeća:
Horus je rođen 25. decembra,
od device Isis, Marije.
Njegovo rođenje je označeno
pojavom zvezde na istoku
koju su pratila tri kralja u nameri
da se poklone i darivaju novorođenog spasioća.
Sa 12 godina je već važio za mladog učitelja.
Sa 30 ga je krstio izvesni Anap
i tako je započeo svoju službu.
Putovao je sa 12 učenika ,
čineći čuda kao što su lečenje bolesnih
i hodaње po vodi.
Bio je poznat po mnogim opisnim imenima
kao što su "Istina", "Svetlost"
"Božiji sin", "Dobri pastir",
"Jagnje božije" i mnogim drugim.
Pošto ga izdaje Tifon, Horus biva razapet,
zatim sahranjen i potom posle tri dana vaskrsava.

Sva ova Horusova obeležja, bila ona originalna ili ne, čini se da ispunjavaju mnoštvo drugih svetskih kultura jer je slična mitološka struktura nađena u mnogim bogovima širom sveta.

Atis iz Frigije,

rođen 25. decembra od device Nane.

Razapet, položen u grob

i posle tri dana vaskrsao.

Indijski Krišna, rođen od device Devaki

pod zvezdom na istoku koja je označila njegov dolazak.

Činio je čuda sa svojim učenicima

i posle smrti je vaskrsao.

Grčki Dionis,

rođen 25. decembra od majke device.

Bio je putujući učitelj koji je činio čuda

kao što je pretvaranje vode u vino.

Zvali su ga "Kralj svih kraljeva",

"Božiji jedini sin", "Alfa i omega" itd.

I on je vaskrsao posle smrti.

Mitra iz Persije,

rođen 25. decembra od majke device.

Imao je 12 učenika i činio je čuda.

Nakon smrti je sahranjen

da bi potom za tri dana vaskrsao.

I njemu su se obraćali kao "Istini",

"Svetlosti" itd.

Zanimljivo je i to da je sveti dan

obožavanja Mitre bila nedelja.

Sušтина je da su postojali bezbrojni spasioci

širog sveta i u različitim vremenskim periodima

kojima odgovaraju ovi uopšteni opisi.

Ostaje pitanje - zašto baš ta obeležja?

Zašto rođenje od majke device na 25. decembar?

Zasto trodnevna smrt i onda neizbežno vaskrsnuće?

Zašto 12 učenika ili sledbenika?

Da bismo saznali odgovore, hajde da se setimo

opisa skorašnjeg solarnog mesije.

Isus Hrist je rođen od device Marije

25. decembra u Vitlejemu.

Njegovo rođenje je najavila

zvezda na istoku
koju su pratila tri kralja
i tako došla da se poklone novom spasiocu.
Sa 12 godina je postao mladi učitelj, a
sa 30 ga je krstio Jovan Krstitelj
i tako je počelo njegovo bogoslužjenje.
Isus je imao 12 učenika koji su putovali sa njim,
činio je čuda kao sto su lečenje bolesnih,
hodanje po vodi, podizanje iz mrtvih.
Bio je poznat i kao "Kralj nad kraljevima", "Sin božiji",
"Svetlost sveta", "Alfa i omega",
"Jagnje božije" itd.
Pošto ga je izdao Juda, njegov učenik
i prodao za 30 srebrnjaka,
Hrist biva razapet, položen u grob
a zatim posle tri dana vaskrsava
i uzdiže se na nebo.
Prvo i prvo, momenat rođenja
je u potpunosti astrološki.
Zvezda na istoku je Sirijus,
najsvetlija zvezda na noćnom nebu,
koja se 24. decembra poravnava
sa tri najsjajnije zvezde Orijonovog pojasa.
Te tri sjajne zvezde u Orijonovom pojasu
se zovu danas kao što su se zvala i u drevna vremena -
Tri kralja.
A Tri kralja, zajedno sa
najsajnijim Sirijusom
pokazuju ka mestu sunčeva izlaska
na dan 25. decembra.
Zato tri kralja prate
zvezdu na istoku -
da pronađu sunčev izlazak,
rađanje Sunca.
Devica Marija predstavlja sazvežđe Virgo,
poznatu i kao Devica Virgo.
Virgo na latinskom znači devica.
Drevni znak za Virgo je izmenjeno slovo M.
To je razlog što Marija zajedno sa ostalim devicama majkama,
kao što je Adonisova majka Mira

ili Budina majka Maja, počinje slovom M.

O Virgu se govorilo i kao o Kući hleba

a Virgo se inače opisuje kao devica

koja drži snop pšenice.

Ta Kuća hleba i njen simbol pšenice

predstavljaju u stvari Avgust i Septembar, vreme žetve.

U prilog ovom, Vitlejem bukvalno prevedeno

znači "kuća od hleba".

Tako da se Vitlejem u stvari

odnosi na sazvežđe Virgo

što je mesto na nebu, a ne na zemlji.

Postoji još jedan zanimljiv fenomen koji se

dešava oko 25. decembra, zimske prekretnice.

Dani postaju sve kraći i hladniji. počevši sa

letnjom prekretnicom, pa sve do zimske prekretnice

A gledajući iz perspektive severne hemisfere

čini se da se Sunce u tom periodu kreće ka jugu

i postaje sve manje i slabije

Skraćenje dana i umiranje useva

sa približavanjem zimske prekretnice

je simbolizovalo proces smrti za drevne narode.

To je bila sunčeva smrt.

I sve do 22. decembra je ta

propast Sunca bila potpuno uočljiva

jer je ono, kretajući se dotad 6 meseci

neprekidno ka jugu,

doseglo tada svoju najnižu tačku na nebu.

A tada dolazi do interesantne pojave:

Sunce, barem primetno, prestaje da se kreće južno,

sledeća tri dana.

I tokom ta tri dana pauze,

Sunce se nastanjuje u području

Južnog Krsta, ili sazvežđa Kruks,

Da bi se posle tog vremena, na 25. decembar,

pomerilo za jedan stepen, ovaj put ka severu

najavljujući duže dane, toplotu i proleće.

I zato je rečeno:

Sin (Sunce) koji je umro na krstu, je bio mrtav tri dana

da bi potom vaskrsao i rodio se ponovo.

Zato Isus sa bezbrojnim ostalim sinovima Sunca

deli taj koncept raspeća,
trodnevne smrti i vaskrsnuća.
To je u stvari sunčev prelazni period
pre nego što promeni svoj pravac
nazad ka severnoj hemisferi,
donoseći proleće, a tim i spasenje.
Međutim, oživljavanje Sunca se nije
slavilo sve do proletne ravnodnevnicе
ili - Uskrsa.

Ovo zbog toga što Sunce i zvanično
na proletnu ravnodnevnicu nadjačava zlu tamu
jer dani od toga dana počinju
duže da traju od noći
i počinje da se pojavljuje
okrepljujuća atmosfera proleća .
Verovatno najuočljivija od svih
astroloških simbolika u vezi Isusa
je ona koja se tiče 12 sledbenika.
Oni jednostavno predstavljaju 12 sazvežđa zodijska
sa kojima Isus, obzirom da je Sunce, putuje.
U stvari, broja 12 u Bibliji ima na pretek.
Ovaj spis ima više veze sa astrologijom
nego bilo čim drugim.
Da se vratimo na znak zodijska,
taj figurativni životni ciklus Sunca.
Ono nije samo umetnička ekspresija,
ili alatka za praćenje sunčevih kretanja,
ono je takođe i paganski duhovni simbol
koji u skraćenom obliku izgleda ovako.
To nije simbol Hrišćanstva.
To je paganska adaptacija znaka zodijska.
I zato je Isus u ranijoj kultnoj umetnosti
uvek predstavljan sa krstom iza glave.
Jer Isus je Sunce.
Sunce božije,
svetlost sveta,
uzdignuti spasioc
koji će doći ponovo
kao što dolazi svakog jutra
sa slavom Gospodnjom,

što brani protiv poslova noći,
rađajući se ponovo svakoga jutra
i dolazeći kroz oblake,
gore na nebesima, sa svojom krunom od trnja,
odnosno sunčevih zraka.
Od svih astroloških i astronomskih
metafora u Bibliji
jedna od najvažnijih je
ona koja govori o dobima.
Posvuda u Svetom pismu se može naći
nebrojeno mnogo delova teksta koji se odnose na doba.
Da bi razumeli o čemu se radi,
treba prvo da budemo upoznati sa fenomenom
koje je poznat pod imenom precesija ravnodnevnica.
Stari Egipćani su,
kao i mnoge kulture davno pre njih,
uvideli da bi otprilike svakih 2150 godina,
u jutro proletne ravnodnevnice,
sunce izlazilo pod drugačijim znakom zodijaka.
Ovo se dešava zbog ugaonog podrhtavanja Zemlje
koji postoji pri normalnoj rotaciji Zemlje oko svoje ose.
Pojava se zove precesija, ili unazadno pomeranje,
jer se sazvežđa kreću unazad
za razliku od normalnog godišnjeg ciklusa.
Vreme koje je potrebno da precesija prođe
kroz svih 12 znakova je u grubo 25.765 godina.
Ovo se zove velika godina
i drevna društva su bila itekako svesna te činjenice.
Te periode od 2150 godina su zvali dobima.
Između 4300. i 2150. godine p.n.e.
bilo je Doba Taurusa - Bika.
Između 2150. godine p.n.e i 1. godine n.e.
bilo je Doba Ariesa - Jarca.
Od 1. do 2150. godine traje Doba Riba,
doba u kojem smo mi danas.
Oko 2150. godine ući ćemo u novo doba,
Doba Vodolije.
Uopšteno govoreći, Biblija govori o
simboličkom kretanju kroz tri doba
i najavljuje ulazak u četvrto.

U Starom zavetu kada Mojsije siđe
sa brda Sinaj noseći Deset zapovesti,
on je tako ljut kada vidi da njegov
narod obožava zlatnog tele
da razbija kamene table sa zapovestima
i govori svom narodu da se poubija međusobno
kako bi se očistili.

Najveći broj biblijskih skolastika pripisuje ovaj bes
činjenici da su Izrailjci obožavali
lažnog idola, ili nešto tome slično.

U stvari, to zlatno tele je Taurus, Bik
a Mojsije predstavlja novo doba - Doba Jarca.
Upravo zato Jevreji i dan danas
duvaju u rog od jarca.

Mojsije predstavlja novo Doba Jarca,
a kada novo doba počne svi mora da satru ono staro.
I ostala božanstva označavaju taj prelaz između doba.

Mitra, na primer, prehrišćanski bog,
koji u sličnoj simbolici ubija bika.

Isus je simbolička figura koja uvodi u doba
koje sledi posle Doba Jarca - Doba Ribe ili dve ribe.

Novi zavet je prebogat ribljom simbolikom.

Isus je nahranio 5000 ljudi hlebom i dvoma ribama.

Kada je započeo svoje bogoslužjenje,
hodajući po Galileji
sprijateljio se sa dva ribara koji ga
počeše pratiti.

Verovatno smo svi videli simbol ribe
za Isusa ili Hrišćanstvo.

Malo ljudi zna šta taj simbol u stvari znači.

To je paganski astrološki simbol
za Kraljevstvo Sunca tokom Doba Riba.

Isto tako, Isusovo pretpostavljeno rođenje
je u suštini početak novog doba.

U Jevanđelju po Luki, glava 22 stih 10, kada ga učenici pitaju
gde će sledeća pasha da bude posle njegova odlaska

Isus odgovara: "Eto kad uđete u grad srešće vas
čovjek koji nosi vodu u krčagu, idite za njim u kuću u koju on uđe."

Ovaj zapis kudikamo najbolje otkriva
astrološku prirodu Svetog pisma.

Čovek koji nosi vodu u krčagu
je Vodolija, ili Vodonoša,
koji Se uvek prikazuje kao čovek
koji lije vodi iz krčaga.
On predstavlja doba koje dolazi posle Riba.
I kada Sunce (Božiji sin)
napusti Doba Riba (Isus)
preći će u kuću Vodolije
jer Vodolija dolazi iza Riba
u unazadnom pomeranju ravnodnevnica.
Sve što Isus u stvari govori je da će
posle Doba Riba doći Doba Vodolije.
Svi smo čuli za smak sveta.
Ukoliko stavimo na stranu
karikaturističku predstavu istog iz Otkrovenja,
glavni izvor ove ideje dolazi iz Jevanđelja po Mateju
glava 28 stih 20, gde Isus kaže:
"...i evo ja sam s vama u sve dane do
svršetka veka (engl. sveta)."
Međutim, reč "vek" ("svet") je jedna
od mnoštva pogrešno prevedenih reči u Bibliji.
Originalna reč je "eon"
što znači doba.
"I evo ja sam s vama u sve dane do svršetka doba."
Što i jeste istina, jer se Isusova solarna personifikacija Riba
završava sa ulaskom Sunca u Doba Vodolije.
Čitav koncept smaka sveta
je pogrešno protumačena astrološka alegorija.
Recimo to stotinama miliona ljudi
u Americi i širom planete
koji veruju da dolazi smak sveta.
Još nešto, uloga Isusa,
literarnog i astrološkog hibrida,
je najeksplicitniji plagijat
egipatskog Boga Sunca Horusa.
Na primer, na zidovima Luksorskog hrama u Egiptu
postoje urezane glife stare 3500 godine.
koje prikazuju blagovesti,
bezgrešno začće,
rođenje i poklonjenje Horusu.

Slike počinju javljanjem
devici Isis da će začeti Horusa,
nastavljaju se Neitom, Svetim Duhom,
koji oploduje devicu
i konačno devičnim porođajem, i poklonjenjem.
Isto kao i priča o Isusovom bezgrešnom začecu.
U stvari, literarne sličnosti
između egipatske religije
i Hrišćanstva su neverovatne.
A plagijatorstvo se i nastavlja.
Priča o Noji i Nojevoj barci
je uzeta direktno iz narodnih tradicija.
Koncept velikog potopa je rasprostranjen
u čitavom drevnom svetu
sa više od 200 zabeleženih slučajeva u raznim epohama.
Međutim, pretraživanje predhrišćanskih
izvora može da stane na
epu o Gilgamešu, napisanog oko 2600. god. p.n.e.
Ova priča govori o velikom potopu kojeg je naredio bog,
o barci sa spašenim životinjama na njoj,
čak i o golubici koja se vraća sa dobrim vestim.
Sve je to samo deo zajedničkog sa biblijskom pričom,
uz mnoge ostale sličnosti.
A tu je i plagijarizovana priča o Mojsiju.
Priča kaže da je Mojsije po rođenju
stavljen u trščanu korpu i pušten niz vodu
da bi izbegao čedoumorstvo.
Spasila ga je faraonova ćerka,
koja ga je odgojila kao princa.
Ova priča o bebi i korpi je ukradena
iz mita o Sargonu od Akadije,
koji datira otprilike iz 2250. god. p.n.e.
Sargon je, po rođenju, stavljen u trščanu korpu
kako bi izbegao čedoumorstvo
i pušten niz vodu.
Spasila ga je i odgojila Aki,
plemička babica.
Nadalje, Mojsije je poznat kao davalac zapovesti,
onaj koji je doneo Deset zapovesti.
Međutim, ideja o bogu koji na nekom brdu

daje svoje zapovesti proroku, takođe je veoma stara.
Mojsije je samo jedan od takvih proroka
u dugoj liniji sličnih u mitološkoj istoriji.
U Indiji to je bio Manu.
Na Kritu, Minos je bio taj koji se popeo na brdo Dikta
gde mu je Zevs predao svete zakone.
U Egiptu je to bio Mises.
On je done kamene ploče
sa uklesanim božijim zakonima.
A što se tiče Deset zapovesti,
one su uzete iz Stiha 125
Egipatske knjige mrtvih.
Ono što je u Knjizi mrtvih bilo "Nisam ukrao",
postalo je "Ne kradi".
"Nisam ubio" postalo je "Ne ubij".
"Nisam govorio laži" postalo je
"Ne svedoči lažno na blišnjega svojega" itd.
U stvari, egipatska religija
je verovatno glavni temelj
Judeo-Hrišćanske vere.
Krštenje, zagrobni zivot, Božiji sud,
majka devica, vaskrsnuće, raspeće,
zavetni kovčeg, obrezivanje, spasioci,
sveti sabor, veliki potop, Uskrs, Božić, Pasha
i mnogi, mnogi drugi...
Svi su obeležja egipatskih ideja,
davno pre Hrišćanstva i Judeizma.
Sveti mučenik Justin, jedan od prvih
hrišćanskih istoričara i branioca vere, je pisao:
"Kada kažemo da je Isus Hrist, naš učitelj donešen na
svet bez seksualnog čina,
da je razapet i da je umro, a zatim da se digao iz mrtvih
i uzdigao na nebo,
mi ne iznosimo ništa što se razlikuje od onog u šta vi
verujete da je istina za sinove (boga) Jupitera."
U jednom drugom spisu, mučenik Justin je rekao ovo:
"Rođen je od majke device, prihvatite ovo da je
zajedničko sa onim što vi verujete za (boga) Perseja."
Očigledno je da su Justin i drugi rani hrišćani
znali koliko je Hrišćanstvo slično paganskim religijama.

Ipak, Justin je imao rešenje.
Što se njega tiče, to je đavolje delo,
đavo je imao toliko smotrenosti da je došao pre Hrista
a onda stvorio njegove sličnosti svuda u paganskom svetu.
Fundamentalno Hrišćanstvo. Fascinantno!
Ti ljudi stvarno veruju da je svet star 12.000 godina.
Majke mi!
Pitao sam jednog od tih tipova.
Fosili dinosaurusa?!
A on kaže: "Fosili dinosaurusa?
Njih je postavio Bog radi iskušenja naše vere."
Čini mi se da je Bog postavio tebe
da iskušava moju veru, gari.
Biblija nije ništa drugo do
astroteološki literarni hibrid
kao i gotovo svi religijski mitovi pre nje.
U stvari, aspekt prenošenja svojstava
određenih ličnosti nekim drugim ličnostima
mogu se naći i unutar same Biblije.
U Starom zavetu postoji priča o Josifu.
Josif je Isusov prototip.
Josif je rođen čudesnim rođenjem,
Isus je rođen čudesnim rođenjem.
Josif je imao 12 braće,
Isus je imao 12 učenika.
Josif je prodat za 20 srebrnjaka,
Isus je prodat za 30 srebrnjaka.
Brat Juda je odgovoran za Josifovu izdaju,
učenik Juda je odgovoran za Isusovu izdaju.
Josif je počeo bogoslužnje sa 30,
Isus je počeo bogoslužnje sa 30.
Poklapanja se nastavljaju u beskraj.
Nadalje, da li postoji i jedan nebiblijski
istorijski dokaz o čoveku
koji je živio pod imenom Isus,
od majke Marije,
koji je putovao sa svojih 12 sledbenika,
lečivši bolesne, i slično?
Postoji veoma mnogo istoričara koji su živeli
u ili oko mediteranskih zemalja toga doba,

bilo kao Isusovi savremenici
ili nedugo posle njega.
Koliko tih istoričara dokumentuje takvu osobu?
Niti jedan.

Međutim, to ne znači da branioci
istorijskog Isusa tvrde suprotno.
Obično se navode 4 istoričara
kojim se dokazuje postojanje Isusovo.
Plinije Mlađi, Suetonije i Tacije
su prva tri.

Njihove zabeleške o ovome se sastoje
od najviše nekoliko rečenica
a govore samo o Hristusu ili Hristu
što u stvari nije bilo ime već titula
i značila je "miropomazani".
Četvrti izvor se Josif, a taj izvor je
stotinama godina stara dokazana krivotvorina.

Na žalost, još uvek se uzima kao istina.

Neko ko je dizao iz mrtvih
i sam se uzdigao na nebo na očigled svih,
i koji je činio tolika čuda, bi, pomislili biste,
trebalo da ostane zabeležen u istoriji.

To se nije desilo, jer kada izvažete sve dokaze
velika je verovatnoća da osoba
kao što je Isus nikada nije ni postojala.

"Hrišćanska religija je parodija na obožavanje Sunca,
u kojoj su umesto Sunca postavili čoveka po imenu Hrist,
obožavajući ga na isti način
kao što su nekada obožavali Sunce."

Ne želimo da budemo svirepi,
ali želimo da budemo činjenično tačni.

Ne želimo nikoga da povredimo
ali želimo da budemo akademski ispravni
u onome što razumemo i znamo da je istina.
Hrišćanstvo jednostavno nije utemeljeno na istini.

Nalazimo da Hrišćanstvo u stvari
nije ništa više nego rimljanska priča
politički motivisana.

U stvarnosti Isus je bio solarno božanstvo
gnostičke hrišćanske sekte.

I kao i ostali paganski bogovi
bio je mitska figura.
Političke strukture su bile te
koje su htele da historiziranjem Isusa
ostvare društvenu kontrolu.
325. godine rimski car Konstantin je sazvao
Prvi vaseljenski sabor u Nikeji.
Upravo na tom skupu su ustanovljene,
politički motivisane, hrišćanske doktrine.
I tako je počela duga istorija
hrišćanskih krvoprolića i duhovne prevare.
U sledećih 1600 godina Vatikan je zadržao
svoj politički stisak oko evropskog vrata
donoseći tako radosna vremena kao što je Mračno doba
zajedno sa prosvetljujućim događajima
kao što su Krstaški ratovi i Inkvizicija.
Hrišćanstvo je, zajedno sa svim ostalim teističkim
sistemima verovanja, prevara ovog doba.
Ono služi da odvoji vrste od prirodnog sveta,
kao i jedne od drugih.
Ono podupire slepo potčinjavanje vlasti.
Ono umanjuje ljudsku odgovornost pod
izgovorom da "Bog" upravlja svime,
tako opravdavajući užasne zločine
počinjene u ime božanskog dela.
I ono najvažnije,
daje moć onima koji znaju istinu
a, koristeći mit,
manipuliše i kontroliše čitavim društvom.
Religiozni mit je najmoćniji
izum ikad smišljen
i služi kao psihološko tle
na kojem mogu da bujaju svi ostali mitovi.
Mit je ideja u koju se široko veruje
iako je sama po sebi lažna.
U jednom dubljem kontekstu, u religioznom smislu,
mit služi kao priča koja usmerava i mobilizuje ljude.
Pažnja nije usmerena na odnos priče prema stvarnosti,
već na njenoj funkciji.
Priča ne može da funkcioniše, ukoliko

neka zajednica ili narod u nju ne veruje.
Kada neki ljudi sa dovoljno lošeg ukusa javno počnu
da ispituju istinitost svete priče, debata o tome će izostati.
Čuvari vere ne ulaze u debatu sa takvima.
Oni ih ili ignorišu ili ih prozivaju bogohulnicima.
Pogrešno je, bogohulno i grešno
tvrditi, nagoveštavati ili navoditi ljude na pomisao
da dođu do zaključka da je američka vlada
ubila 3.000 svojih građana.

DEO DRUGI: CEO SVET JE POZORNICA

Izglada kao jedna od onih scena
kada stare zgrade miniraju dinamitom.
Svi koji su nekad prisustvovali namernom rušenju zgrade
znaju da ako ćete to da radite
morate da delujete po infrastrukturi
zgrade i da je tako srušite.
Način na koji je zgrada pala
je čini se rezultat nečega što je bilo planirano.
Nije slučajno da se tek tako desilo
da je prvi toranj
a zatim i drugi toranj
pao na potpuno isti način.
Kako su uspeli to da urade, ne znamo.
Zgrada se pretvorila u prašinu.
Ne može da se nađe sto, ne može da se nađe stolica,
ne može da se nađe telefon ili kompjuter.
Najveći komad telefona koji sam našao
je bila polovica tastature ove veličine.
Beton se potpuno raspršio.
Gusta prašina, 5 -10 cm debljine.
Beton se jednostavno raspršio.
...zgrada je namerno uništena
pažljivo postavljenim dinamitom.
Čulo se kao da je neko postavio detonatore,
Čula sam drugu eksploziju.
Došlo je do veoma jake eksplozije.

Čule su se popratne eksplozije
i onda se sve srušilo...
...čula se snažna detonacija i svi su popadali.
Zvučalo je kao eksplozija...
Čulo se kao pucnjevi iz puške ...
A onda odjednom zvuk tri velike eksplozije.
...i onda smo čuli jaku eksploziju...
...a onda je čitav vrh zgrade jednostavno odleteo.
Videli smo nekakvu eksploziju...
...snagom eksplozije...
...velika eksplozija...potpuno je raznela 8. sprat...
...kada smo došli u predvorje čula sa jaka eksplozija...
Foaje je izgledao kao da je tamo nešto eksplodiralo.
...ogromna eksplozija, krhotine padaju kao kiša...
...došlo je do jake eksplozije...
...veoma jaka eksplozija koju smo svi čuli i osetili.
Upravo smo prisustvovali nekakvoj eksploziji...
...bilo je veoma glasno...jak prasak...eksplozija...
...dim i popratna eksplozija u Tornju 1...
...još jedna bomba je eksplodirala...
on misli da su to eksplozivne naprave
prethodno postavljene u zgradu...
...postavljene u zgradu...

Mit o 11. septembru:

19 Osama bin Ladenovih otmičara naoružanih
perorezima, otelo je 4 putnička aviona
i izbegavajući Sistem vazdušne odbrane (NORAD)
uspeli su da pogode 75% svojih meta.
Kao rezultat toga, srušili su se Svetski
trgovinski tornjevi 1,2 i 7
usled strukturalnog kvara izazvanog vatrom
a na osnovu "palačinka" efekta,
dok je avion koji je pogodio Pentagon
ispario odmah po udarcu
isto kao i avion koji se srušio u Šenksvilu.
Komisija za 11. septembar je potvrdila da nije
bilo nagoveštaja o ovom terorističkom činu
dok su mnogostruki nedostaci u sistemu odbrane
onemogućili adekvatan odgovor na ovaj napad.
"nije bilo nagoveštaja"

Mislim da niko nije mogao da predvidi da će da upotrebe avione kao rakete, otete avione kao rakete.

...niko u ovoj vladi,

a mislim da niko ni u prošloj vladi

nije mogao da predvidi da će avionima naletati na zgrade.

Ništa nije ukazivalo da će se ovo desiti.

"USA Tudej" piše da ja tokom dve godine

pre 11. september

NORAD vršio vežbe simulirajući otimanje aviona

i koristeći ih kao oružje,

a jedna od meta je bio i Svetski trgovinski centar.

naslovnica "Uputstva za odgovor" iz 1997., Federalne agencije za krizni nadzor

operacija "Maskal", oktobar 2000. -

simulacija rušenja aviona u Pentagon

U poverljivim dokumentima sa Filipina

do kojih je došao CNN, jasno je opisan plan:

"...ukrcaće se na bilo koji američki putnički avion,

provaliće u pilotsku kabinu i srušiće se na glavni štab CIA-e."

Ostale zgrade na meti -

Pentagon i Svetski trgovinski centar.

Sve anti-terorističke lampice su gorele crveno...

...nagovaštaji da se priprema skorašnji napad

bili su tako ozbiljni da je nešto hitno trebalo da se uradi,

to je bilo tako očito.

Umesto toga naš predsednik odlazi na jednomesečni odmor.

"19 otmičara"

Šef pakistanske obaveštajne službe (ISI), Mahmud Ahmed

zatražio je od Šeika Omara da Mohamedu Ati,

glavnom otmičaru aviona, pošalje ček na 100.000 dolara.

...Mohamed Ata je primio novac

telegramski, preko Pakistana.

Veruje se da je čovek koji je poslao novac Ati

Šeik Ahmed Omar Saed.

Šeik Omar je priznao da ga je podržavala

pakistanska obaveštajna služba - ISI.

Nikada nije sprovedena istraga o tome zašto je gen. Ahmed

naredio isplatu 100.000 dolara Mohamedu Ati.

U jutro 11. septembra, predstavnici vlade SAD-a

su DORUČKOVALI sa gen. Ahmedom u Vašingtonu.

Komisija za 11. septembar je u svom službenom izveštaju ocenila da je finansiranje napada "od MALE važnosti".
Rečeno nam je da se na svakom od otetih aviona nalazilo 4 ili 5 otmičara.
Ako je to tako, njihova imena bi trebalo da se nalaze na spisku putnika.
Ali spisak putnika koji je objavljen ne samo da ne sadrži imena navodnih otmičara već ne sadrži niti jedno arapsko ime.
Znamo da su ljudi za koje se veruje da su otmičari imali kuće, aute, kreditne kartice za koje je plaćala vlada SAD-a.
U stvari su bili agenti.
Čini se da su i dokazi podmetani.
Pasoš jednog od otmičara, na liniji 11, je navodno pronađen u ruševinama.
...prolazi kroz eksploziju, kroz trup aviona, i sleće na zemlju neoštećen.
Ali nešto se desilo.
6 meseci nam pričaju o tom pasošu, mislili smo da je to neumitan dokaz, a onda se vlasnik pasoša pojavljuje živ!
Nekolicina od tih 19 ljudi je jos uvek živo.
"Nisam mogao da verujem kada sam video da me je FBI stavila na tu listu.
Tačno je moje ime i datum rođenja, ali ne i to da sam bombaš samoubica.
Živ sam i zdrav i nemam pojma kako se upravlja avionom."
Najmanje 6 otmičara su jos uvek živi.
FBI do dan danas nije revidirala svoju listu.
Ne postoji niti jedan dokaz koji povezuje bilo kojeg živog ili mrtvog "otmičara" sa Osamom bin Ladenom.
Naravno da ganjamo Sadama Huseina, mislim bin Ladena, on je, on je, on je...
Januar 2001. Bušova administracija naređuje FBI-u i ostalim obaveštajnim službama da prekinu istragu koja se ticala bin Ladenove familije, uključujući dvojicu rođaka Osame bin Ladena koji su živeli, pogodite gde! -

u gradu Falls Church u Virđiniji,
tačno pored glavnog štaba CIA-e.
Kada je već imao status američkog
"najtraženijeg kriminalca"
Osama je kažu proveo dve nedelje
u jednoj američkoj bolnici u Dubaiu,
gde ga je lečio američki lekar
i gde su ga posećivali lokalni agenti CIA-e.
Nismo videli nijedan jedini dokaz
koji bi direktno povezivao Osamu bin Laden
sa planiranjem napada 11. septembra.
Neuspeh da se takav dokaz pronađe
je kasnije rečeno da tako nešto nije ni potrebno
jer je navodno sam bin Laden na jednom snimku,
pronađenom u Afganistanu, priznao odgovornost za napade.
Ovo priznanje se danas smatra dokazom.
Međutim, čovek na tom snimku ima tamniju kožu,
punije obraze i širi nos
od Osame bin Laden na svim ostalim snimcima.
Ovo ponovo izgleda kao podmetanje dokaza.
1976. godine Osamin stariji brat Salim bin Laden
je unajmio teksašanina Džima Bata
da rukovodi investicijama bin Laden familije u SAD-u.
Isti taj Džim Bat je bliski,
dugogodišnji prijatelj Džordža Buša mlađeg.
Veze između Bušovih i bin Ladenovih
postaju mnogo jasnije
kada se zna za put u Saudijsku Arabiju
na koji je Džordž Buš stariji otišao 1998. i 2000. godine
da bi se sreo sa bin Ladenima
u ime Grupacije Karlajl.
11. septembra u jutro, Džordž Buš stariji je
u svojstvu pregovarača Grupacije Karlajl
bio na sastanku sa Safigom bin Ladenom,
Osaminim starijim bratom.
Grupacija Karlajl je jedna od
najvećih snabdevača naoružanjem na svetu
koja nastavlja da ubire ogroman profit od postseptembarskog
"rata protiv terorizma", kao i od ratova u Afganistanu i Iraku.
Kako iko može da avionom od 60 tona, širokog 38

i visokog 13 metara, proleti kroz ovolike prepreke.
Rečeno je da je avion, pre nego što je udario u Pentagon,
izvršio manevar spiralnog poniranja od 270 stepeni
a poznato je da je Hani Hanjur bio očajan pilot
koji nije kako treba mogao leteti ni malim avionom.
"Nije mu bilo važno sto nije bio sposoban da završi kurs.
Ni dan danas mi nije jasno kako je uspeo da doleti do Pentagona...
On uopšte nije znao da upravlja avionom."
- Instruktor škole letenja u Arizoni
Nema sedišta, nema prtljaga, nema tela.
Ništa osim cigala i ostataka pločnika.
Službeno objašnjenje svega ovoga je
da je vrelna mlaznog goriva dezintegrisala avion.
Avion na liniji 77 je imao dva Rols Rojs motora
izgrađenih od mešavine čelika i titanijuma
i svaki je težio 6 tona.
Naučno je nemoguće da mlazno gorivo pretvori
12 tona čelika i titanijuma u paru.
Takođe, rečeno je da su tela identifikovana
ili po otiscima prstiju ili na osnovu DNK.
Kakva je to vatra koja dezintegriše aluminijum
i ojačani čelik ali ne i ljudska tela?
Ono što sam ja mogao da vidim, ne postoji dokaz
o avionu koji se srušio bilo gde u blizini Pentagona,
i kao što sam rekao, jedini vidljivi ostaci
su tako mali da mogu da stanu na dlan ruke.
Agenti Vlade su ubrzo posle udara
pokupili i odneli sve ostatke.
Čitav travnjak je prekriven peskom i šljunkom
tako da je svaki preostali forenzički dokaz
bukvalno sakriven.
Snimci osmatračkih kamera,
koji bi stvarno pokazali šta je udarilo u Pentagon
konfiskovani su od strane FBI-a
a Ministarstvo pravde do dan danas
odbija da ih objavi.
Kada bi ti snimci stvarno sadržavali dokaze
o udarcu jednog 757 u Pentagon,
bilo bi za očekivati da budu objavljeni.
ZAHTEV SE ODBIJA

Izglada da tamo nema ničega
osim rupe u zemlji.
Čini se da je tako.
Jedina stvar koju smo mi mogli da vidimo je bila
velika raseklina u tlu i slomljeno drveće.
Mogli su se videti ljudi koji se tu
muvaju i nešto rade
ali, iz naše tačke gledišta,
ništa osim toga.
Bilo kakav veći ostatak olupine?
Ne, ništa.
Ništa što bi ukazivalo da se tamo
srušio avion.
Pad putničkog aviona u
"Pad" aviona na liniji 93 u Šenksvilu
Svetski trgovinski centar, zgrade 1, 2 i 7
"Teorija palačinke" - na osnovu koje
je vatra, iako ga ne otopivši,
usijala čelik dovoljno jako da ovaj izazove
odvajanje spratova, olabavljenih udarom aviona,
od čeličnih stubova,
što je započelo lančanu reakciju.
Na osnovu ove, inače službene teorije
očekivali bi ste
da vidite jednu gomilu naređanih
spratova, jednih preko drugih,
zajedno sa skupinom centralnih stubova
koji strše u sredini.
Središte svake od zgrada bliznakinja
se sastojalo od 47 masivnih čeličnih stubova.
Da su se spratovi stvarno odvojili od njih,
ti stubovi bi i dalje stršali
oko 300 metara u vis.
Avion nije mogao da preseče sve te središnje stubove.
Zgrade su sagrađene tako da mogu da izdrže udarac
Boinga 707 u bilo koji deo građevine.
Zgrada bi verovatno mogla da izdrži
udarac nekoliko putničkih aviona.
...da je avion proleteo ravno kroz zgradu.
Da, ravno kroz zgradu.

Znači, vi kažete da je zgrada dizajnirana tako da može da izdrži toliko oštećenje i da se ne sruši?

Da, upravo tako.

Kada bi sa vrha Svetskog trgovinskog centra, sa 110. sprata, bacili recimo bilijarsku kuglu bilo bi joj potrebo između 8 i 10 sekundi da, ne nailazeći na bilo kakav otpor, udari o zemlju. Bliznakinje su se srušile gotovo brzinom slobodno pada.

200.000 tona čelika biva razneseno i razbacano u krugu od 150 metara.

To znači da su spratovi uništavani prosečnom brzinom od oko 10 spratova u sekundi. Ne može se efektom palačinke objasniti pad zgrade koja bi se rušila brzinom slobodnog pada.

Šta može da ostvari ovako nesto?

Šta može da razgrne sve ono što stoji na putu?

Eksplziv.

47 ogromnih čeličnih stubova u centru građevine međusobno povezanih,

kako da učinite da se svi istovremeno sruše

i da srž zgrade nestane?

Jedini način je, čini se,

da su bili presečeni.

Ekspert za nadgledano rušenje:

Način na koji to radimo je da presečemo stub pod uglom.

Središnji stub Svetskog trgovinskog centra nakon urušavanja

Zapazite oblik preseka i istopljeni ili "topljeni metal"

Počeo sam da tražim topljeni metal.

Kod sve tri građevine, u ruševinama

prizemlja obe kule, kao i u Zgradi 7

nađeni su bazeni topljenog metala.

Posle više od 6 nedelja, u ruševinama su zabeležene

vrele tačke od oko 1100°C

To je oko 260°C više od temperature gorenja mlaznog goriva.

Kada siđete dole možete da vidite topljeni čelik.

Topljeni čelik u svojim kanalima.

Kao da ste u topionici.

Kao lava iz vulkana.

Topljeni čelik je nađen tri, četiri i pet nedelja kasnije, kada su se raskrčavale ruševine.

Rekao je da je topljeni čelik nađen i ispod Svetskog trgovinskog centra 7.

Tražio sam da vidim šta kažu u vezi topljenog metala u službenim izveštajima.

Nisu rekli ništa.

Čekaj malo. To je važan dokaz.

Odakle je to došlo?

"Termit" - eksploziv/zapaljivac

"Termit" je tako vreo da može da prođe kroz čelik, čelik neke konstrukcije na primer, kao nož kroz maslac.

Produkt sagorevanja je topljeni čelik i alumijum-oksidi koji se oslobađaju prvenstveno u obliku praha.

Naravno, stvaraju se ogromni oblaci prašine kada se taj proces odigrava na velikom modelu.

Koristeći se elektron-mikroskopskom analizom topljenog metala nađenog u ruševinama

i analizom mikroskopskih čestica bogatih gvožđem iz prašine

Dr Džons je pronašao ne samo tragove eksplozivne mešavine "Termita" već i, usled visoke količine sumpora, "Termit"

- patentirani termit koji se koristi u građevinskoj industriji.

Bazeni topljenog metala ispod obe srušene Kule, uključujući i Zgradu 7.

A u Zgradu 7 nije čak ni udario avion.

Deo problema je što većina ljudi jednostavno ne zna za Zgradu 7, a kao rezultat neobične tajnovitosti u vezi njenog rušenja.

To je bio neboder od 47 spratova.

Zgrada se srušila u 5 i 25.

U nju nije udario avion.

U zgradi je buknuo požar koji je zahvatio tek 2 ili 3 sprata.

...i srušena je pomoću onoga što znamo pod imenom "nadgledano uništavanje građevina".

Upravo tako izgleda nadgledano uništavanje, sa tim izvitkom u sredini,

posle čega čitava građevina pada
ravno dole, pri gotovo brzini slobodnog pada.

Prvo miniraju jedan od središnjih stubova
tako da se čitava građevina uruši na sebe.

Zgrada 7 je imala taj
karakteristični uvojak ili klin.

Prvo je miniran središnji stub
tako da najbliže zgrade u njenoj okolini
nisu strukturno oštećene.

Vladino objašnjenje za sva tri pada je VATRA
NIKADA, ni pre ni posle 11. septembra, se nije desilo
da se neka čelična građevina sruši usled požara

Karakteristike urušavanja zgrada kompleksa Svetskog trgovinskog centra
ODGOVARAJU U POTPUNOSTI modelu NADGLEDANOG RUŠENJA.

Usput, da li sam već pomenuo eksplozije u prizemlju?

KOJE SU SE DESILE PAR SEKUNDI PRE
ZABIJANJA PRVOG AVIONA?

Naša kancelarija je bila na B-1 nivou.

Dok sam pričao sa nadzornikom negde oko 8 i 46
odjednom smo čuli - BUM!

Eksplorzija tako snažna, da nas je podigla od zemlje.

Čula se iz prizemlja,
između nivoa B-2 i B-3.

Tek što sam zaustio da nešto kažem, opet se čulo - BUM!

Bio je to udarac aviona, gore na vrhu.

Hodao sam hodnikom pored glavnog teretnog magacina,
kada sam osetio eksploziju.

Silina eksplozije me bacila na tlo
i onda se sve počelo dešavati.

Ponovo je došlo do jake eksplozije
sve ploče sa plafona su popadale,
plafonjere su padale.

Treba da prođete kroz jedan dugačak hol
da bi došli od Tornja 1 do Tornja 2
i tu se ponovo počelo sve dešavati.

Jedan jaki udar nas je bacio na zemlju,
moglo se osetiti da dolazi iz prizemlja,
počeli su se obrušavati zidovi,

Znam ljude koji su ubijeni dole u prizemlju,
znam ljude kojima su slomljene noge u prizemlju,

ljude koji su morali na rekonstruktivnu hirurgiju jer su dobili teške povrede lica. Prema standardom postupku delovanja, ukoliko kontrola leta opazi bilo šta što ukazuje na moguću otmicu aviona, kontrolori odmah treba da obaveste nadređene. Ako se problem ne može rešiti u roku od oko jednog minuta, nadređeno osoblje treba da zatraži od NORAD-a (Severnoameričke kontrole vazdušnog prostora) da odmah pošalje borbene avione i da saznaju o čemu se radi. NORAD tada izdaje takvu naredbu najbližoj vojnoj vazdušnoj bazi. I iako je lovcima obično potrebno oko 10 minuta da izvrše presretanje, u ovom slučaju prošlo je 80-ak minuta pre nego što su avioni uopšte bili u vazduhu. To je začuđujuća nepravilnost. Nijedan jedini presretač američke avijacije nije poleteo dok nije već bilo prekasno. Kao da su svi u zemlju propali. Šta ako su bili toliko zbunjeni, i to namerno, da jednostavno nisu bili u stanju da reaguju? Razlog zbog kojeg nisu znali gde da idu je bio u velikom broju sličnih i preklapajućih vojnih vežbi koje su bile u toku, dovodeći do umetanja lažnih signala na radarima u severo-istočnom sektoru vazdušne odbrane.

URED FEDERALNE AVIJACIJE: Kontrola leta u Bostonu, imamo problem. Otet je avion i leti prema Nju Jorku.

URED FEDERALNE AVIJACIJE: Trebalo bi neko da podigne lovce u vazduh, možete li nam pomoci.

VAZDUDŠNA ODBRANA, SEVERO-ISTOK: Je li to stvarno ili je vežba? Još je jedna vežba bila u toku - "Obazrivi ratnik", koja je u stvari, pozivajući se na NORAD-ov izvor, bila simulacijaska vežba otmice aviona, a koja je trajala paralelno sa ostalim vojnim vežbama. Sa samo 8 aviona na raspolaganju, koji se inače uvek šalju u parovima,

trebalo je da reaguju na 22 moguće
otmice aviona tog septembarskog jutra,
a uz to nisu mogli da razlikuju
simulacije od onih pravih otmica.
NORAD je 2000. godine imao 67 presretačkih misija
sa 100% tačnosti.

11. septembra imali su 4 pogreške u istom danu.
Toga jutra glavnokomandujući NORAD-a bio je Dik Čejni,
rukovodeći operacijama iz podzemnog bunkera Bele Kuće.
Uletanje otetog aviona u zgrade bio je scenarij
u barem jednoj od mnogobrojnih vojnih vežbi toga jutra.
Komisija za 11. septembar

Strana 172:

"Vlada SAD-a nije bila u stanju da utvrdi
poreklo novca korištenog u pripremama napada na Nju Jork.
Međutim, to pitanje je ionako od malog praktičnog značaja."
Američke vlasti nisu uspele da uđu
u trag izvoru finansiranja.

A onda još i ona čudnovato neiskrena izjava,
"to je ionako od malog praktičnog značaja."

To je od ogromnog značaja!

Nije li bitno ko je platio napad 11. septembra?

Pad Zgrade 7 je ocenjeno kao
posebno teško objašnjivo.

U izveštaju Komisije za 11. septembar se implicitno priznaje
nemogućnost da se objasni uništenje ove građevine
samim tim što se to uopšte i ne pominje.

Gosp. predsedniče, zašto vi i potpredsednik insistirate
na tome da se pred Komisijom uvek pojavljujete zajedno?

Zato što Komisija želi da nam postavi pitanja,
zato se i sastajemo,

i ja jedva čekam da se sastanem sa njima
i da dam odgovore.

Pitanje je bilo, zašto se uvek pojavljujete zajedno
a ne odvojeno, kao što je bio njihov zahtev?

Jer je to dobra prilika za nas obojicu
da odgovorimo na pitanja koja nas Komisija
želi pitati i ja jedva čekam da
odgovorim na njih.

Mislite li da bi trebalo da izađu i kažu

ono što stvarno misle?

- Trebalo bi da budu pod zakletvom.

- Stvarno?

Da. I to javno.

Kada su se Buš i Čejni sastali sa Komisijom, to je bilo moguće samo pod njihovim uslovima:

- Pojavili su se zajedno

- Nisu bili pod zakletvom

- Nije bilo dozvoljeno prisustvo štampi i članovima porodice stradalih

- Nije bio dozvoljen bilo kakav oblik snimanja

- Nije bilo dozvoljeno uzimanje transkripta

Zar ne mislite da porodice poginulih zaslužuju da dobiju transkripte ili da posmatraju svedočenja?

Niste li me to juče pitali?

Imam isti odgovor.

Konačan izveštaj je donešen jednoglasno.

Što znači da je postojao i jedan član Komisije koji je imao zamerke na bilo koju reč u zaključku, ta reč bi bila izbačena iz konačnog izveštaja.

(FILIP ZELIKOV, direktor Komisije) Našli smo da ne samo da je bio u prelaznom timu Bušove administracije,

već da je on ta osoba

koja je napisala memorandum

za uspostavljanje Odbora za nacionalnu bezbednost u Bušovoj administraciji,

da je on bio ta osoba koja je izmislila preventivnu ratnu strategiju

što je kasnije iskorišteno kao osnov za rat u Iraku,

da je blizak prijatelj Kondolize Rajs,

tražimo njegovu ostavku.

U Izveštaju o 11. septembru ne postoji bukvalno ništa sa čim se Bušova administracija nije složila.

I zato možemo da razumemo

zašto bi ta komisija pod Zelikovim vodstvom

ignorirala sve dokaze

koji bi ukazivali na istinu -

da se 11. septembra desila jedna

operacija prikrivenih namera,

u cilju opunomoćenja doktrine, kao i sredstava,

potrebnih za novi nivo imperijalističke mobilizacije.

TERORIZAM: 1) Sistematično korištenje terora, koji se manifestuje nasiljem ili zastrašivanjem, a u cilju izazivanja straha.

Terorizam. Reči se hipnotički ponavljaju:

terorizam, teroristi, teroristička opasnost

i naravno "veruje-se-da-je-povezano-sa-al-Kaidom"

Ali, u stvari nam je takozvani "Rat protiv terorizma"

pred očima 24 sata dnevno i 7 dana nedeljno,

i postaje neizbežno središte naseg postojanja.

Jednog će se dana naši unuci osvrnuti

na ovo vreme i zapitaće se:

"Kako je dobijen rat protiv terorizma?"

Celokupna vladajuća klasa SAD-a, vladajuća elita,

vidi terorizam kao najbolje sredstvo,

i u stvari jedino sredstvo,

kojim se osigurava društveno jedinstvo i pomoću

kojeg se društvu predstavlja lice neprijatelja.

Prema neokonformističkoj teoriji Karla Šmita,

morate da imate lik neprijatelja da bi formirali društvo.

I to je veoma opasna ideja, jer

to danas znači da je čitav društveni poredak,

političke partije, intelektualni život,

politika uopšte,

da su utemeljeni na jednom čudovisnom mitu.

Gotovo svi osumnjičeni za terorizam

su pušteni bez podignute optužnice

ali to je tek pošto ih svi vidimo na naslovnim stranicama.

TERORIZAM: 2) Tehnika koju koriste vlade da bi manipulisale

javnim mnjenjem u funkciji ostvarenja određenog cilja.

Pogledajte šta je CIA sve uradila u ovoj zemlji.

Ono što su uradili je neverovatno.

Pogledajte sve te terorističke akcije koje su se desile.

CIA stoji iza većine, ako ne i svih njih.

Imali smo napad na Marince, i ambasadu u Keniji.

Imali smo Lokerbi,

imali smo napad na nosač aviona Koul,

Imali smo bombu u Oklahoma Sitiju,

Imali smo napad na Svetski trgovinski centar 1993.

...i prvi put su pomogli teroristima

da miniraju Svetski trgovinski centar.

Konstruisali su bombu, dali im tablice...

Emad A. Salem,

43-godišnji bivši oficir egipatske vojske,

dobio je zadatak da sklopi bombu,

i otišao je kod svog nadređenog, FBI nadzornika,

i rekao je, "Treba da napravimo lažnu bombu",

a FBI nadzornik kaže

"ne, napravićemo pravu bombu"

FBI je u stvari ta koja je sprovela

napad na Svetski trgovinski centar 1993. godine.

Oni su ti koji su unajmili Emada Salema,

platili mu milion dolara

stavili mu u ruke pravi eksploziv i detonator

i rekli mu da napravi bombu

i da je da glupavim ljudima

koje je kontrolisao

kako bi im omogućio da izvrše

napad na Svetski trgovinski centar.

Na žalost po njih,

poginulo je samo šestoro ljudi,

nedovoljno da donesu zakon

(o antiterorizmu).

I šta se desava za dve godine?

19. aprila 1995. eksplozija Mura zgrade

u Oklahoma Sitiju.

168 poginulih.

a godinu dana kasnije donešen je Zakon o antiterorizmu,

kojim su nam ukinuta mnoga ustavna prava i građanske slobode.

London, 7. jul 2005. Bombaški napadi na gradski autobus

i tri voza podzemne železnice odnose 56 ljudska života.

I tog jutra su se zadesile "antiterorističke vežbe"

sastojeći se od

POTPUNO ISTOG BOMBAŠKOG SCENARIJA

NA POTPUNO ISTIM STANICAMA PODZEMNE ŽELEZNICE

U POTPUNO ISTO VREME

Desilo se jutros u pola 10.

Izvodili smo vežbu za jednu

londonsku firmu od nekih hiljadu zaposlenih,

simulirajući eksplozije bombi u tačno vreme kada su

i prave bombe eksplodirale na tačno istim onim stanicama metra,

tako da mi je još uvek naježene kosa na glavi.

Da li sam dobro shvatio,

izvodili ste vežbu

u kojoj ste simulirali teroristički napad

a onda se on desio za vreme izvođenja vežbe?

Upravo tako.

Da, upravo tako.

POTPUNO ISTI BOMBAŠKI SCENARIJ, NA POTPUNO ISTIM STANICAMA
PODZEMNE ŽELEZNICE, U POTPUNO ISTO VREME

I mi bismo trebali da poverujemo

da je sve to bila samo slučajnost,

da su se antiterorističke vežbe izvodile i 7. jula,

kao i 11. septembra,

i da su simulirani napadi na iste one ciljeve,

na istim onim stanicama metroa,

i u tačno isto ono vreme

kao i pravi napadi,

pružajući tako na neki način kamuflažu za operaciju

koja mora da je bila orkestrirana iz SAD-a.

Istina o 11. septembru:

Kriminalni delovi vlade SAD-a iscenirali su

lažnu terorističku akciju protiv sopstvenih građana,

kako bi manipulacijom javnog mnjenja

obezbedili potporu svojim namerama.

Ovakve stvari se rade godinama

11. septembar je urađen iznutra.

Jezivo je koliko ljudi u ovoj državi ne razmišlja.

Trebalo bi da verujemo da je tamo neki

Arapin koji živi u brdima

finansirao jedan ovako složen napad

na ovu zemlju.

Da li stvarno mislite da su neki ljudi u pećinama

bili u stanju da učine NORAD nemoćnim?

Da li stvarno mislite da su ti ljudi u pećinama

bili u stanju da izvedu sve to?

A kada samo pomislim koliko je

Amerikanaca ubijeno u Nju Jorku...

Uveren sam da je sve ovo nameštaljka.

Ovo je operacija iz nacističkih bukvara

koji se neprestano ponovo koristi.

Amerika je jos jednom namagarčena.

Ne moram da vam kažem da je loše.
Svi znaju da je loše.
Dolar je sve bezvredniji.
Banke propadaju.
Vlasnici radnji drže pištolj ispod pulta.
Šljam divlja po ulicama.
Nema nigde nikoga ko bi trebalo da zna šta da se radi,
i svemu tome nema kraja.
Znamo da nam je vazduh štetan za disanje
i da nam je hrana loša za jelo.
Sedimo i gledamo televiziju,
nekog lokalnog spikera koji nam govori
da se danas desilo 15 ubistava i 63 nasilništva
kao da to tako i treba da bude!
Znamo da je loše.
Gore nego loše. Stvari su lude.
Kao da sve i svugde odlazi u ludost,
tako da više i ne izlazimo.
Sedimo u kući i polagano naš svet
u kojem živimo postaje sve manji.
I sve što tražimo je, "Molim vas, ostavite nas
na miru, barem tu u našim dnevnim sobama.
Ostavite mi moj toster i televizor, moje nove radijalke na autu
i neću ni reć da kažem. Samo nas ostavite na miru."
E pa ja neću da vas ostavim na miru.
Ja hoću da vas razbesnim!
Neću da pišete protesna pisma,
neću da stvarate javne neredе.
Neću da pišete svojim poslanicima u skupštini
jer ne bih znao šta da vam kažem da napišete.
Ja ne znam kako da se reši problem depresije
i inflacije i Rusa i uličnih zločina.
Sve što znam je da prvo mora da se razbesnite!
Morate da kažete,
"Ja sam ljudsko biće, majku mu!
Moj život vredi!"
Ima puno dima, jako puno.
105. sprat, Toranj 2.
Jako je loše, crni dim, zagušljiv.
Moja žena misli da sam na sigurnom. Zvao sam je i rekao
da izlazim iz zgrade, da sam dobro. A onda BUM!

Troje nas je ovde.

Ima dva razbijena prozora.

PREKIDAMO PROGRAM ZBOG OBRAĆANJA PREDSEDNIKA

Dame i gospodo,

Sama reč "tajnost" je odbojna
u slobodnom i otvorenom društvu.

Svi mi smo kao ljudi
urođeno i istorijski
protivnici tajnih društava,
tajnih zakletvi,
i tajnih procedura.

Jer svi mi širom sveta stojimo nasuprot
jedne monolitske i nemilosrdne konspiracije
koja se najviše koristi tajnim sredstvima
u cilju proširenja svojih interesnih sfera,
infiltracijom umesto invazije,
prevratima umesto izborima,
zastrašivanjem umesto slobodom izbora.

To je sistem koji je regrutovao
široke ljudske i materijalne resurse
zarad izgradnje jedne gusto zbijene,
visoko efikasne mašine
koja se sastoji od vojnih, diplomatskih, obaveštajnih,
ekonomskih, naučnih i političkih operacija.

Njihova priprema je tajna, neobelodanjena.
Njihove greške se zakopavaju, a ne objavljuju.

Njihovi disidenti su učutkivani, nikad hvaljeni.

Potrošnje se ne preispituju,
tajne se ne otkrivaju.

Zato je atinski zakonodavac Solon
proglasio nezakonitim svako
ustuknuće od rasprave.

Tražim vašu pomoć u ovom silnom zadatku
informisanja i upozoravanja američkog naroda,
uveren da će uz vašu pomoć
čovjek postati onakav kakvim je predodređen da bude:
slobodan i nezavistan.

DEO TREĆI:

NE OBRAĆAJTE PAŽNJU NA LJUDE IZA PARAVANA

1775. Početak američke revolucije.
Američke kolonije traže da se odvoje od Engleske i njene ugnjetavačke monarhije.
Iako je navedeno mnoštvo razloga za revoluciju, jedan se posebno izdvaja kao primarni uzrok - proglas engleskog kralja Džordža III o ništavnosti nezavisne i beskatne valute koja se proizvodila i koristila u kolonijama.
Prisiljene da uzajmljuju novac od Centralne banke Engleske, uz kamatu,

845
01:12:05,773 --> 01:12:07,526
kolonije su se automatski našle u dugovima.

846
01:12:08,529 --> 01:12:10,469
I kao što je Bendžamin Frenklin kasnije napisao:
"Odbijanje Kralja Džordža III da dozvoli kolonijama upotrebu sopstvenog monetarnog sistema, koji bi oslobodio običnog čoveka iz kandži manipulatora, bio je verovatno primarni uzrok revolucije."
1783. Amerika je dobila nezavisnost od Engleske.
Međutim, njena borba protiv koncepta Centralne banke i korumpiranih, gramzivih ljudi kao sastavnog dela tog koncepta tek je započeo.
Šta je u stvari centralna banka?
Centralna banka je ustanova koja proizvodi monetu jedne čitave nacije.
Utemeljena na istorijskom presedanu, centralno-bankovnu praksu čine dve specifične sile: kontrola kamatnih stopa i kontrola količine novca u opticaju, ili inflacija.
Centralna banka se ne bavi samo snabdevanjem novca vladinih ekonomija, ona im taj novac posuđuje, uz kamatu.
A onda kroz povećavanje i smanjivanje

količine novca u optičaju
Centralna banka reguliše vrednost
valute na tržištu.

Veoma je važno da se razume
da struktura čitavog ovog sistema
može da u doglednom vremenu
ostvari samo jednu stvar -
dug.

Ne treba mnogo pameti da bi se prozrela prevara.
Jer, svaki odštampani dolar od strane Centralne banke
je u stvari pozajmica uz kamatu.

To znači da svaki odštampani dolar
predstavlja u stvari taj dolar plus
određeni procenat duga
na osnovu tog dolara.

A obzirom da Centralna banka ima monopol
na proizvodnju valute čitave države
i da je uz svaki posuđeni dolar
prikačen dug koji uz njega ide,
odakle onda dolazi novac
koji treba da plati taj dug?

Može da dođe jedino iz iste te Centralne banke.
Što znači da Centralna banka mora stalno
da povećava svoje novčane zalihe
kako bi privremeno pokrila stvoreni zaostali dug
usled čega se, obzirom da je i taj
sveži novac posuđen uz kamatu,
stvara još veći dug.

Krajnji ishod ovog sistema
je, neumitno, ropstvo
jer je nemoguće da vlada,
a samim tim i društvo u celini,
ikada izađu iz ovog samo-stvarajućeg duga.

Utemeljivači SAD-a
su bili veoma svesni ovoga.

"Uveren sam da su bankovne institucije
opasnije od naoružanih armija...

Ukoliko američki narod ikada dozvoli
privatnim bankama da kontrolišu pitanje valute...
te banke će, zajedno sa korporacijama okupljenim
oko njih, lišiti narod njegove svojine

do te mere dok im deca jednog dana ne postanu
beskućnici na kontinentu kojeg su osvojili njihovi očevi."
"Ukoliko želite da ostanete robovi banaka
i da plaćate cenu svog sopstvenog ropstva,
onda ih ostavite da i dalje na miru
stvaraju novac i kontrolišu kredite."
Do početka 20. veka
SAD su implementirale
i ukinule već nekoliko centralno-bankovnih sistema,
kojima su upravljali nemilosrdni bankovnički interesi
Dominantne porodice bankovnog
i poslovnog sveta toga vremena bile su:
Rokfeleri, Morganovi, Varburzi, Rotšildi.
I početkom 1900-ih
još jednom su tražili način
da proguraju zakon o osnivanju još jedne Centralne banke.
Međutim, znali su da su vlada i javnost
veoma oprezni u odnosu na takve institucije.
Trebao im je incident
kojim će uticati na javnost.
Dž.P.Morgan, javno smatran
finansijskim prvakom toga doba,
iskoristio je svoj veliki uticaj i proširio glasine
o tome kako jedna ugledna njujorška banka
postaje nesolventna ili da bankrotira.
Morgan je znao da će to izazvati masovnu histeriju,
što će uticati i na ostale banke.
A to se i desilo. U strahu da će izgubiti svoje uloge
ljudi su automatski počeli da ih masovno povlače.
Banke su posledično bile prisiljene da zatraže isplatu svih pozajmica
primoravajući na taj način svoju klijentelu na prodaju imovine
I tako se pojavila spirala bankrotstva,
zaplenjivanja i opšteg meteža.
Sređujući utiske nekoliko godina posle,
Fredrik Alen iz "Lajf Magazina" je napisao:
"Naglo je stvarajući, a onda i lukavo usmeravajući,
Morgan se okoristio panikom (iz 1907.)"
Ne shvatajući prevaru, Kongres je naložio
istragu o panici 1907.
predvođenu senatorom Nelsonom Oldrikom,
koji je bio intimno povezan sa bankovskim kartelima

i koji je kasnije, oženivši se, postao članom Rokfelerove porodice.

Komisija koju je predvodio Oldrik preporučila je primenu centralno-bankovnog sistema kako se panika iz 1907. ne bi više nikada ponovila.

To je bila iskra koju je međunarodno bankarstvo trebalo da bi započelo svoj plan.

1910. godine održan je tajni sastanak na Morganovom imanju, na Džekil ostrvu, nedaleko od obale Džordžije.

Tamo je napisan dokument o centralnom bankarstvu, poznat kao "Dekret o federalnim rezervama".

Ovaj zakonski propis su napisali bankari, a ne zakonodavci.

Taj je sastanak bio tako tajnan, tako skriven od Vlade i javnosti,

da su tih 10-ak ljudi koji su prisustvovali prikrili svoja imena dok su putovali na ostrvo.

Pošto su sastavili dokument,

predali su ga svom političkom predstavniku, senatoru Nelsonu Oldriku, da ga progura kroz Kongres.

1913. godine, uz pomoć jakog političkog pokroviteljstva od strane bankara,

Vudrou Vilson je postao predsednik SAD-a, predhodno se složivši da potpiše Dekret o federalnim rezervama vraćajući uslugu za podršku u izbornoj kampanji.

I tako je dva dana pre Božića,

dok je većina Kongresa bilo kod kuće sa svojim porodicama, izglasan Zakon o federalnim rezervama,

kojeg je Vilson kasnije konačno i opunomoćio.

Godinama kasnije Vudrou Vilson je napisao, kajući se:

(Naša) velika industrijska nacija se kontroliše kreditnim sistemom.

Naš kreditni sistem se nalazi u privatnim rukama, i na taj način se razvoj naše nacije, kao i sve naše aktivnosti

nalaze u rukama nekolicine ljudi,

koji neizostavno, iz razloga svojih sopstvenih nedostataka, zastrašuju, kontrolišu i uništavaju istinsku ekonomsku slobodu.

Postali smo jedna od najgore rukovođenih, najsveobuhvatnije kontrolisanih i najlakše dominiranih vlasti civilizovanog sveta -

vlasti koja ne proizlazi iz slobode mišljenja

i koja više nije podložna sudu i glasu većine,

već vlasti izmišljenoj i nametnutoj od strane

male grupe dominantnih ljudi.
Kongresmen Luis Mekfedden je takođe rekao što misli
po izglasavanju dokumenta:
"Uspostavlja se svetski bankarski sistem...
superdržava pod kontrolom
međunarodnih bankara...
koji rade udruženo na porobljavanju sveta
zarad sopstvenog zadovoljstva.
Ovaj zakon predstavlja uzurpaciju vlasti."
Javnosti je rečeno da je Sistem federalnih rezervi
stabilizator ekonomije
i da su inflacija i ekonomske krize
stvari prošlosti.
Ali, kao što je istorija demonstrirala,
ništa nije bilo dalje od istine.
Upravo suprotno, međunarodni bankari su sada imali
jednu snažnu mašinu
usmerenu u cilju proširenja sopstvenih ambicija.
Primeru radi, između 1914. i 1919.
Federalne rezerve su povećale količinu novca u opticaju za skoro 100%
malim bankama i građanstvu.
A onda su 1920. povukle iz opticaja jedan veliki procenat novca
što je primoralo banke da zatraže isplatu
mnogih zajmova.
I baš kao i 1907. došlo je do masovnih
navala na banke, bankrotstava i propadanja.
Propalo je preko 5.400 konkurentskih banaka,
onih van Sistema federalnih rezervi,
što je još više konsolidovalo monopolizam
uske grupe međunarodnih bankara.
Osvrćući se na ovaj zločin, kongresmen Lindberg je 1921 rekao:
"Zakon o federalnim rezervama stvara
veštački izazvane panike.
Prva veštački izazvana panika ikad
je ova koju imamo danas,
i može se izračunati kao po
matematičkoj jednadžbi.
Međutim, panika iz 1920. bila je samo zagrevanje.
Između 1921. i 1929. Federalne rezerve
su ponovo povećale količinu cirkulišućeg novca
što je još jednom rezultiralo ekstenzivnim zajmovima

građanstvu i drugim bankama.
Pojavio se i jedan novi tip zajma,
na berzama poznat pod imenom rubni zajam.
Jednostavno, rubni zajam je omogućavao investitoru
da položi samo 10% cene neke nekretnine
dok mu je ostalih 90% uzajmljivao broker.
Drugim rečima, nekretnina vredna 1000 dolara
mogla se kupiti za samo 100 dolara.
Ovaj metod je bio veoma popularan u uzavrelim 1920-im,
činilo se da se na berzi ne može izgubiti već samo zaraditi.
Međutim, postojala je caka u ovom zajmu.
Zajam se mogao opozvati bilo kada
a novac je morao biti vraćen u roku od 24 časa.
Ovo se zvalo "rubni opoziv",
a njegov najčešći ishod bio je
prodaja nekretnine
prethodno kupljene istim zajmom.
Nekoliko meseci pre oktobra 1929.
Dž.D.Rokfeler, Bernard Barak i ostali
insajderi tiho izlaze sa berze.
24. oktobra 1929. svi oni njujorški finansijeri
koji su izdavali rubne zajamove
počeli su da ih opozivaju, masovno.
Ovo je istog momenta započelo masovnu rasprodaju na berzi
svih onih koji su morali da pokriju rubne zajmове.
Iz istog razloga počele su masovne navale na banke,
što je kao rezultat izazvalo kolaps 16.000 banaka
a što je zavreničkim međunarodnim bankarima omogućilo
ne samo otkup suparničkih banaka ispod cene
već i kupovinu čitavih korporacija
za sitnu paru.
Bila je to najveća pljačka u američkoj istoriji.
Ali to nije bio kraj.
Umesto da novcem koji je preostao posle ovog ekonomskog kraha
povećaju količine u opticaju,
oni su te količine upravo suprotno - smanjili,
stvarajući jednu od najvećih kriza u istoriji.
Razbesneli kongresmen Luis Mekfedon,
dugogodišnji protivnik bankarskih kartela,
započeo je sa podnošenjem zahteva za opoziv
upravnog odbora Federalnih rezervi.

Govorio je o padu berze i o krizi ovo:

"To je bio pažljivo osmišljen događaj.

Međunarodno bankarstvo je prouzrokovalo

stanje opšte beznadežnosti

što pokušavaju iskoristiti da postanu

vladari naših života."

Stoga ne čudi što je, nakon dva prethodna pokušaja atentata,

Mekfeden konačno otrovan na jednom banketu

pre nego što je uspeo da isposluje opoziv.

Pošto su iz javnosti uklonili ovog bundžiju

bankari Federalnih rezervi su odlučili

da uklone zlatno pokriće novca.

Da bi to učinili, bilo je potrebno da pribave

svo preostalo zlato u državi.

I tako je, pod izgovorom "da će to pomoći da se

izađe iz krize", 1933. došla na red zaplena zlata.

Pod pretnjom 10-godišnje zatvorske kazne,

od svakoga u Americi se tražilo da preda

sve zlatne poluge Državnoj blagajni,

otimajući tako od naroda ono

malo bogatstva što mu je bilo ostalo.

A onda, potkraj 1933. godine,

zlatni standard biva ukinut.

Ako pogledate dolarsku novčanicu odštampanu pre 1933.

videćete da piše da je bila zamenjiva u zlatu.

Ako pogledate današnju novčanicu,

na njoj samo piše da je legalno sredstvo plaćanja

što znači da ima pokriće u apsolutno ničemu.

Bezvredni komad papira.

Jedina stvar koja našem novcu daje vrednost

jeste koliko ga ima u opticaju.

Prema tome, moć da se reguliše količina novca u opticaju

je istovremeno i moć da se reguliše njegova vrednost

što je takođe i moć da se čitave ekonomije

i čitava društva bace na kolena.

"Ako mi date kontrolu nad nacionalnom valutom,

neće mi biti važno ko će pisati zakone."

Majer Amšel Rotšild,

osnivač bankovne dinastije Rotšildovih

Važno je imati na umu da su

Federalne rezerve privatna korporacija.

U njima ima federalnog koliko i u "Federal Ekspresu".

Sami sebi pišu zakone i paktično ne podležu regulativama Vlade SAD-a.

To je privatna banka koja Vladi

izdaje valutu na zajam, uz kamatu,

što je u potunoj saglasnosti sa onim istim prevarantskim modelom centralnog bankarstva

od kojeg je Amerika želela da pobegne

kada je proglasila nezavisnost

u američkom revolucionarnom ratu.

Da se vratimo u 1913.

Zakon o Federalnim rezervama nije bio jedini

neustavni dokument koji je prošao kroz Kongres.

Takav je bio i Savezni porez na prihod.

Vredi ukazati na to da je

neznanje američke javnosti,

u odnosu na Savezni porez na prihod,

dokaz tome koliko je u stvari američka populacija zaglupljena i zaboravna.

Prvo i prvo Savezni porez na prihod

je u potpunosti neustavan

obzirom da je neraspodeljen.

Američki Ustav kaže da svaki porez

mora da bude raspodeljen kako bi bio legalan.

Kao drugo, nedovoljan broj saveznih država

je potpisalo amandman kojim

se dozvoljava uvođenje Poreza na prihod.

I na tu činjenicu se čak i pozivalo

u parnicama na sudovima.

"Da ste pažljivo proučili 16. Amandman,

videli biste da nije potpisan od dovoljnog broja država."

- Sudija okružnog suda

Džejms Foks, 2003. godine

Kao treće, danas se svim zaposlenima uzima

prosečno oko 35% plate putem ovog poreza.

To znači da ljudi rade 4 meseca godišnje

samo da bi ispunili ovu poresku obavezu.

A pogodite gde sav taj novac odlazi?

Odlazi na plaćanje kamata na valutu

koju štampa prevarantska Banka federalnih rezervi,

sistem koji uopšte ne bi trebalo da postoji.

Novac koji se zaradi četveromesečnim radom
odlazi gotovo bukvalno u džepove
međunarodnih bankara koji poseduju
Banku federalnih rezervi.

I kao četvrto, čak i ako Vlada lažno tvrdi
da je Porez na prihod legalna stvar,
ne postoji bukvalno niti jedan statut, ili zakon
koji bi iziskivao plaćanje ovog poreza. I tačka.
Naravno da sam očekivao da postoji zakon
koji stoji negde u zakonodavstvu,
neki propis koji zahteva plaćanje ovog poreza.
Mislilo sam, "naravno da postoji!"

I onda sam se našao u položaju da nisam mogao da
pronađem taj statut koji moj posao čini legalnim,
nisu ga pronašli ni ostali koje poznajem,
tako da nisam imao drugog izbora nego da dam ostavku.
Na osnovu istraživanja koje sam sprovela u toku 2000. godine
i kojeg i dalje sprovodim,
takav zakon nisam uspela da pronađem.
Raspitivala sam se i u Kongresu, i kod mnogih drugih ljudi,
u Poreskoj upravi, kod poreskih zastupnika,
nisu mogli da daju odgovor.

Jer ako odgovore, američka javnost
će saznati da je cela ta stvar prevara.

Otkad sam dao ostavku
više ne plaćam ovaj porez.

Nisam uplatila Porez na prihod od 1999. godine.

Porez na prihod nije ništa drugo
nego porobljavanje čitave države.

Kontrolisanje ekonomije

i neprekidna pljačka imovine

predstavljaju samo jednu stranu

Rubikove kocke u rukama bankara.

Ima još jedan instrument za stvaranje
profita i kontrolu, a to je - rat.

Od početka postojanja Federalnih rezervi 1913. godine

desili su se brojni veliki i mali ratovi,

od kojih su tri najznačajnija -

Prvi svetski rat, Drugi svetski rat i Vijetnamski rat.

PRVI SVETSKI RAT

1914. godine izbio je rat u Evropi

koncentrisan oko Engleske i Nemačke.
Američka javnost nije želela da ima ništa sa tim ratom.
Kao rezultat toga, predsednik Vudrou Vilson
javno proglašava neutralnost.
Međutim iza zatvorenih vrata, američke vlasti su tajno
tražile bilo kakav izgovor da uđu u rat.
A iz razloga kojeg je u svom zapažanju izneo
američki državni sekretar Viljema Dženingsa:
"U bankarstvu postoji duboko interesovanje
za Svetski rat
zbog mogućnosti da se dođe do ogromnih profita."
Važno je razumeti da je za međunarodno bankarstvo
rat najisplativija stvar koja postoji.
Jer je država u ratu prisiljena da od Banke federalnih rezervi
uzima još više novca, uz kamatu.
Glavni savetnik i mentor Vudroua Vilsona,
bio je pukovnik Edvard Haus,
čovjek sa veoma bliskim vezama
u međunarodnom bankarstvu,
koji je želeo da se uđe u rat.
U zabeleženom razgovoru
između pukovnika Hausa, Vilsonovog savetnika
i ser Edvarda Greja, engleskog sekretara za inostrane poslove,
o tome kako uvesti Ameriku u rat,
Grej je upitao:
Kako bi reagovali Amerikanci ukoliko bi se desilo
da Nemci potope prekookeanski brod sa američkim putnicima?"
Haus je odgovorio:
"Verujem da bi Ameriku preplavio talas gneva,
a to bi samo po sebi bilo dovoljno
da nas uvede u rat."
I tako je 7. maja 1915.,
praktično na predlog ser Edvarda Greja,
brod Lusitanija namerno upućena
u nemački kontrolisane vode
gde se znalo da se nalaze nemački vojni brodovi.
I kao što se i očekivalo, nemačke podmornice torpediraju brod,
izazivaju eksploziju uskladištene municije i ubijaju 1.200 ljudi.
Da bi se bolje shvatila hotimična
priroda ovog događaja:
Nemačka ambasada je objavila proglas

u "Nju Jork Tajmsu"

putem kojeg upozoravaju ljude da ako se ukrcaju na Lusitaniju
to rade na sopstveni rizik

jer će svaki brod koji putuje između Amerike i Engleske,
prolazeći kroz ratnu zonu, biti podložan uništenju.

Kao rezultat svega, i kao što je i očekivano,

potapanje Lusitanije pokreće talas gneva

u američkoj populaciji

i Amerika nedugo potom ulazi u rat.

Prvi svetski rat je koštao Ameriku 323.000 života.

Dž.D.Rokfeleru je doneo zaradu od 200 miliona dolara.

To je oko 1.9 milijardi po današnjim merilima.

Da ne pominjemo da je u novcu rat Ameriku koštao

30 milijardi dolara

od čega je većina pozajmljena

od Banke federalnih rezervi, uz kamatu,

povećavajući profit međunarodnih bankara.

DRUGI SVETSKI RAT

7. decembra 1941. godine Japan napada

američku flotu u Perl Harboru

što je bio povod američkog ulaska u rat.

Predsednik Frenklin D. Ruzvelt proglasio je napad

"danom koji će se zauvek pamtiti po nečastvu".

Zaista nečastan dan,

ali ne zbog navodno iznenađujućeg

napada na Perl Harbor.

Posle 60 godina obelodanjivanja činjenica

danas je postalo jasno da ne samo da se za napad

na Perl Harbor znalo nedeljama u napred,

već da je isti bio otvoreno tražen i isprovociran.

Ruzvelt, iz familije njujorških bankara

još od 18. veka,

i čiji je ujak Frederik bio u prvobitnom

upravnom odboru Federalnih rezervi,

bio je veoma naklonjen interesu

međunarodnog bankarstva,

a interes je bio da se uđe u rat

jer, kao što smo videli, za međunarodne bankare

ništa nije unosnije od rata.

Rouzveltov sekretar ratnih operacija,

Henri Stimson je 25. novembra 1941.

zabeležio u svoj dnevnik razgovor koji je imao sa Ruzveltom.

"Problem je bio kako da ih navedemo da oni ispale prvi hitac...

Bilo je poželjno da Japanci napadnu nas prvi kako bi svima bilo jasno ko je u stvari agresor."

U mesecima koji su prethodili napadu na Perl Harbor

Ruzvelt je učinio gotovo sve

što je bilo u njegovoj moći da razljuti Japance, izražavajući svoj agresivan stav:

blokirao je sav japanski uvoz u američku naftnu industriju, zamrznuo je svu japansku imovinu u Sjedinjenim Državama, javno je delio zajmove Nacionaloj Kini

i vojno pomagao Britance,

obe zemlje ratne neprijatelje Japana,

što je, usput budi rečeno, potpuno kršenje međunarodnih pravila ratovanja.

4. decembra, tri dana pre napada,

australijska obaveštajna služba javlja Ruzveltu

da se japanska vojna grupacija

kreće prema Perl Harboru.

Ruzvelt to ignoriše.

I tako, kao što se nadalo i dozvolilo, 7. decembra 1941.

Japan napada Perl Harbor pobivši 2.400 vojnika.

Pre Perl Harbora 83% američke javnosti

nije želelo da ide u rat.

Posle Perl Harbora -

milioni ljudi se dobrovoljno prijavilo da ide u rat.

Važno je znati da su ratna nastojanja nacističke Nemačke

obilato podržavane od strane dve organizacije:

jedna od njih se zvala "I.G.Farben".

"I.G.Farben" je proizvodila 84% nemačkog eksploziva

uključujući i Ciklon B koji je ubijao milione

u koncentracionim logorima.

Jedan od nepominjanih partnera "I.G.Farben"-a

bila je američka kompanija, Rokfelerov "Standard Oil".

U stvari nemačka avijacija ne bi mogla ni da funkcioniše

bez jednog specijalnog dodatka

patentiranog u Rokfelerovom "Standard Oil"-u.

Surovo bombardovanje Londona od strane

nacističke Nemačke, bilo je omogućeno prodajom 20 miliona dolara vrednog goriva kojeg je "I.G.Farben" kupio od Rokfelerovog "Standard Oil"-a. Ovo je samo jedna mala ilustracija toga kako su američka preduzeća finansirala obe strane u Prvom svetskom ratu. Još jedna izdajnička organizacija vredna pomena je "Junion Benking" korporacija iz Nju Jorka. Ona ne samo da je finansirala brojne aspekte Hitlerovog uspona na vlast, kao i sam vojni materijal tokom rata, već je služila i kao banka za pranje nacističkog novca što se konačno otkrilo kada su im u sefovima pronađeni milioni dolara nacističkog porekla. "Junion Benking" korporacija iz Nju Jorka je na kraju zatvorena usled kršenja Dekreta o trgovanju sa neprijateljom. Pogodite ko je bio direktor i potpredsednik "Junion" Banke? Preskot Buš, deda našeg sadašnjeg predsednika i naravno otac našeg bivšeg predsednika. Imajte ovo na umu kada procenjujete moralni i politički karakter familije Buš.

VIJETNAMSKI RAT

Sjedinjene Države su službeno objavile rat Vijetnamu 1964. godine do čega je doveo navodni incident u kojem su 2 američka razarača napadnuta od strane severnovijetnamskih torpednih čamaca u Tonkinskom zalivu. Ovo je postalo poznato kao incident u Zalivu Tonkin. Ovaj događaj je sam po sebi poslužio kao izgovor za obimni razmeštaj trupa i puno ratno stanje. Ali postojao je jedan problem. Napad vijetnamskih torpednih čamaca na američke razarače se nikada nije desio. Događaj je bio potpuno isceniran da bi poslužio kao izgovor za ulazak u rat. Bivši Ministar odbrane Robert Maknamara je godinama kasnije izjavio da je incident u Zalivu Tonkin bila greška, dok je mnoštvo drugih insajdera i oficira istupilo sa stavom da je sve bila smišljena farsa, potpuna laž. Čim se ušlo u rat, posao je krenuo po običaju. U oktobru 1966. predsednik Lindon Džonson

ukida trgovinska ograničenja sa sovjetskim blokom
znajući vrlo dobro da su Sovjeti snabdevali
i do 80% severnovijetnamskih ratnih potreba.

Shodno tome, Rokfeleri
finansiraju fabrike u Sovjetskom Savezu
koje Sovjeti koriste za proizvodnju vojne opreme
koju potom šalju u Severni Vijetnam.

Međutim, finansiranje obe strane u sukobu
je samo jedna strana novčića.

1985. godine, Vijetnamska pravila službe
su postala javno dostupna.

Ovaj pravilnik je sadržavao sve ono što je
američkim trupama bilo i nije bilo dozvoljeno u ratu.

Tu su bile i neke vrlo apsurdne stvari:

Severnovijetnamski sistemi protivavionske odbrane se ne smeju
bombardovati ukoliko nemaju operativni značaj.

Neprijatelj koji pređe granicu Laosa ili Kambodže
ne sme se progoniti.

i najočitija od svih -

ključni stratejski ciljevi

se ne smeju napadati

ukoliko nisu inicirani od strane

visokih vojnih predstavnika.

Nije bilo dovoljno nametanje ovih idiotskih ograničenja,

već je Severni Vijetnam još bio i obavešten o njima,

mogavši tako da temelji svoju čitavu strategiju

u odnosu na ovakvu sputanost američkih snaga.

Upravo zato je rat trajao toliko dugo.

Krajnji zaključak je ovo: Vijetnamski rat

nije trebalo da se dobije. Samo da se održava.

Ovaj rat za profit završio se sa 58.000 poginulih Amerikanaca

i 3 miliona poginulih Vijetnamaca.

I, gde smo sad?

11. septembar je bio odskočna daska za, što je trenutno
ubrzano ispunjavanje cilja nemilosrdne elite.

To je bio iscenirani izgovor za rat,

nimalo drugačiji od laži u vezi potapanja Lusitanije,

izazivanja Perl Harbora

i Zaliva Tonkin.

U stvari, ukoliko 11. septembar nije bio planirani izgovor za rat,
onda je iznimka koja potvrđuje pravilo.

Iskorišten je da bi se lansirala
dva ne isprovocirana protivzakonita rata,
jedan protiv Iraka
a drugi protiv Afganistana.
Bilo kako bilo, 11. septembar je bio izgovor
za još jedan rat.

Rat protiv vas.

Dekret o patriotizmu, Bezbednost otadžbine,
Dekreti o vojnim sudovima i ostali zakonski propisi,
napisani su sa jedinim ciljem
da vam unište građanske slobode
i da vam ograniče mogućnost otpora
onome što dolazi.

Danas se u Sjedinjenim Državama,
neobaveštenim Amerikancima ispranih mozgova,
vrše pretresi domova,
bez sudskog naloga, bez da je vlasnik prisutan,
vrše se hapšenja
bez obznanjivanja optužnice,
građani se mogu držati u pritvoru na neodređeno vreme,
bez prava na advokata i pravno zlostavljani,
a sve pod sumnjom da su možda teroristi.

Ako van treba bolja ilustracija
onoga što se dešava u ovoj zemlji,
hajde da vidimo kako se istorija ponavlja.
U februaru 1933.

Hitler je iscenirao lažni napad
zapalivši zgradu svog vlastitog
nemačkog parlamenta, Rajhstaga
i bacivši krivicu na komunističke teroriste.
U nekoliko sledećih nedelja donešen je
Zakon o odbrani naroda i države
koji je kompletno uništio nemački ustav,
i sva ljudska prava.

Posle toga krenuo je u seriju preventivnih ratova
koji su u nemačkom narodu svi bili opravdavani
nužnošću održavanja "bezbednosti otadžbine".
"Postoji zlo koje pretilo svakom čoveku, ženi i detetu
ove velike nacije
Moramo da preduzmemo korake u cilju podizanja
bezbednosti i zaštite naše otadžbine."

Džordž Buš mlađi?

Adolf Hitler,

najavljujući uvođenje Gestapa

Naš je neprijatelj jedna radikalna mreža terorista
zajedno sa svim vladama koje ih podržavaju.

Vreme je da se probudimo.

Ljudi na vlasti ne biraju načina

da vas manipulišu i neprekidno obmanjuju.

Poimanje stvarnosti većine ljudi, naročito

u vezi političkog života, nije u stvari uopšte njihovo.

Ono im je veoma lukavo nametnuto

a da toga nisu ni svesni.

Na primer, u većini javnosti postoji mišljenje

da rat u Iraku ne ide baš najbolje

uz sve te frakcije koje se

međusobno biju bez prestanka.

Ono što javnost ne uspeva da uoči

jeste da je destabilizacija Iraka

upravo ono što ljudi koji stoje

iza vladinih postupaka žele.

Ovaj rat se vodi na duge staze

sa ciljem podele regiona,

održanja kontrole naftnih izvora,

neprekidnog zgrtanja novca snabdevačima oružja

i najvažnije,

uspostavljanja stalnih vojnih baza

koje služe kao lansirne rampe protiv

ostalih naftonosnih, nekonformističkih zemalja

kao što su Iran i Sirija.

U prilog tezi da je građanski rat

i destabilizacija potpuno namerna,

govori i događaj iz 2005. kada je dvojicu britanskih

oficira elitnog SAS-a uhapsila iračka policija

nakon što su bili uhvaćeni kako se, preobučeni u Arape,

voze gradom i pucaju po ljudima.

Nakon hapšenja i odvođenja u zatvor u Basru

britanska armija je odmah zatražila njihovo puštanje.

Kada su vlasti u Basri ovo odbile, Britanci su poslali tenkove

i bukvalno provalivši u zatvor oslobodili svoje ljude.

Ako želite da uništite neku oblast,

kako ćete to najbolje da uradite?

Postoje dva načina:
možete da je napadnete i bombardujete i tome slično,
ali to nije naročito efikasno.
Ono što treba da uradite je da pokušate
da navedete ljude koji tu žive da se međusobno pobiju
i da unište sopstvenu teritoriju,
svoja vlastita imanja,
i onda je sa tom oblasti gotovo.
Znači, uništavanje međuljudskih odnosa
je najbolji način uništenja neprijatelja,
korištenjem njihovog ljudstva protiv samih sebe.
A onda snabdevate obe strane,
imate agente koji pomažu obe strane -
koji potpaljuju obe strane,
dok se na kraju potpuno ne poubijaju.
Vreme je da se probudimo i
vidimo stvarnost onakvom kakva jeste,
da shvatimo da ti ljudi uvek pokušavaju
da zadrže svoje imperije i da stvore nove.
I to ostvaruju manipulacijom
naroda kojeg pokušavaju da pokore.
Možda ste se zapitali
zašto je čitava američka kultura ovako prenatrpana
mas-medijskom zabavom sa svih strana
dok obrazovni sistem Amerike
nastavlja svoj silazni put zatupljivanja
otkad je američka vlada odlučila da preuzme
i subvencionira sistem javnih škola.
Vlada dobija tačno ono za šta plaća..
Kada shvatimo to, i pogledamo
državno finansirane obrazovne institucije
i kada vidimo kakve đake
i kakvu naobrazbu
te državno finansirane škole stvaraju,
tada logika govori da
ukoliko ono što je izašlo iz tih škola
nije u skladu sa onim što država
i savezna vlada želi,
onda će to biti promenjeno.
Krajnji zaključak je da vlada dobija
ono što je naredila.

Oni ne žele da vam deca budu obrazovna.
Oni ne žele da previše razmišljate.
Zato su ova zemlja i ovaj svet
postali tako pretrpani
zabavnim programima, mas medijima, televizijskim serijama,
zabavnim parkovima, drogama, alkoholom
i svim drugim vidovima razonode koji
ljudski um drže zabavljenim
kako se ne bi suprotstavio bitnim ljudima
tako što bi počeo previše da razmišlja.
Bilo bi bolje da se probudite i shvatite
da postoje ljudi koji vode vaš život umesto vas
a da vi to i ne znate.
U velikim smo nevoljama!
Jer me vi, zajedno sa još 62 miliona Amerikanaca
trenutno slušate.
Jer manje od 3% vas čita knjige.
Jer manje od 15% vas čita novine.
Jer jedina istina koju znate
dolazi sa televizije.
Trenutno postoji čitava jedna generacija ljudi
koja ne zna ništa o onome što nije došlo sa televizije!
Televizija je jevanđelje.
Najveće otkrovenje.
Televizija može da stvori ili uništi
predsednike, pape, premijere.
Televizija je najstrašnija prokleta
sila na čitavom ovom bezbožnom svetu
i jao si ga nama ako ikada padne u ruke
pogrešnih ljudi!
Jer kada najveća kompanija na svetu
zagospodari najstrašnjom, bezbožnom propagandnom silom
na čitavom bezbožnom svetu,
ko zna kakva će se sva sranja poturati kao istina!
I zato me slušajte.
Slušajte me!
Televizija nija stvarnost.
Televizija je prokleti zabavni park!
Televizija je cirkus, karneval,
putujuća trupa akrobata,
pripovedača, plesača, pevača, žonglera,

nakaza, ukrotitelja lavova i fudbalera.
Mi se bavimo ubijanjem dosade.
Ali vi ste ti koji sedite tamo,
dan za danom, iz noći u noć,
svih godišta, rasa, vera.
Mi smo sve što znate.
I počinjete da verujete u iluzije
koje ovde stvaramo.
Počinjete da verujete da je televizija stvarnost
a da su vaši sopstveni životi nestvarni.
Radite sve što vam televizija kaže!
Oblačite se kao što vam kaže, jedete što vam kaže,
podizete decu kao što vam kaže,
čak i razmišljate kao što vam kaže.
To je masovno ludilo, vi ste svi manijaci!
Za ime Boga, vi ljudi ste stvarnost!
Mi smo iluzija!
Zadnja stvar koju ljudi iza paravana žele da se desi
jeste svesna, informisana javnost
sposobna da kritički razmišlja.
I upravo zato se neprestano gradi jedan lažni duh vremena
putem religije, mas medija
i obrazovnog sistema.
Pokušavaju da vas drže u jednom naivnom, izolovanom balonu.
I u tome rade vraški dobar posao.
2005. godine sklopljen je sporazum između Kanade,
Meksika i Sjedinjenih Država.
Ovaj sporazum, neobjavljen u javnosti,
neregulisan u Kongresu,
spaja Sjedinjene Države, Meksiko i Kanadu
u jednu celinu, brišući sve granice.
Zove se Severnoamerička Unija.
Možda ste se zapitali zašto nikada
niste čuli za ovo.
U stvari, postoji samo jedan
"mainstream" reporter koji je uopšte čuo
a onda imao i hrabrosti da obradi ovu temu.
Politika otvorenih granica Bušove administracije,
i njena odluka da ignoriše sprovođenje
imigracionih zakona ove zemlje,
jeste samo deo jednog većeg plana.

Predsjednik Buš je potpisao formalni sporazum kojim će Sjedinjene Države prestati da budu ono što su do sad bile. I to je uradio bez odobrenja bilo Kongresa ili naroda Sjedinjenih Država.

Malo ljudi je uopšte čulo za ovaj dogovor. Ovakve stvari se ponovo rade, od strane uskog kruga ljudi na samom vrhu, u interesu investicione klase.

A ljudi iz radničke klase, politički službenici širom naše zemlje, od malih središta do velikih gradova itd., svi oni ne znaju ništa o ovome.

Ovo nije nekakav trgovački sporazum. Ovo je potpuno ukidanje suvereniteta ovih država što će se takođe odraziti i uvođenjem potpuno nove valute pod imenom Amero.

...osim toga, mislim da glavna stvar, na koju se trebaju fokusirati ljudi koji danas barataju dolarima, jeste Amero.

To je nešto o čemu danas niko ne govori, a što će, uveren sam, imati velikog uticaja na svačiji život u Kanadi, SAD-u i Meksiku.

Amero je predložen kao buduća valuta Severnoameričke Unije koja se trenutno gradi između Kanade, SAD-a i Meksika, u cilju stvaranja jedne zajednice bez granica, slično Evropskoj Uniji, a dolar, kanadski dolar, američki dolar, kao i meksički pezos, treba da budu zamenjeni Amerom.

Samim postojanjem ove nagodbe, američki ustav će vremenom postati izlišan.

Pomislili bi ste da bi ovako nešto trebalo da bude na naslovnim stranama svih velikih novina.

Ali samo dok ne shvatite da su ljudi koji sprovode ovakve stvari u delo isti oni ljudi koji stoje iza mainstream medija i da vam se ne govori ono što ne treba da znate.

Severnoamerička Unija je konceptualno isto
što i Evropska Unija, Afrička Unija
i što će biti Azijska Unija.
I iza svih njih stoje isti ljudi.
I kada bude vreme za to,
Severnoamerička Unija, Evropska Unija,
Afrička Unija i Azijska Unija
spojiće se u jedno,
završavajući poslednju etapu plana
na kojem su ovi ljudi radili u proteklih 60 godina -
SVETSKA VLADA
Svetska vlada će postojati,
svidelo se to nama ili ne.
Jedino je pitanje da li će se do nje doći putem
osvajanja ili slaganja
Pol Varburg,
Odbor za odnose sa inostranstvom / arhitekta sistema Federalnih rezervi
"Zahvalni smo 'Vašington Poustu', 'Nju Jork Tajmsu', 'Tajm Magazin' i
ostalim velikim publikacijama
čiji su urednici prisustvovali našim sastancima
i ispoštovali svoja obećanja o diskreciji tokom gotovo 40 godina.
Bilo bi nam nemoguće da ostvarimo plan za svet
da smo bili izloženi oko javnosti tokom svih ovih godina.
Ali svet je sada je profinjeniji i spremniji
da krene ka stvaranju Svetske vlade.
Nadnacionalni suverenitet intelektualne elite
i svetskih bankara
je zasigurno poželjniji od nacionalnog samoopredelenja
praktikovanog u proteklim vekovima."
Dejvid Rokfeler,
Odbor za odnose sa inostranstvom
Jedna banka, jedna armija, jedan centar moći.
I ako nas je istorija išemu naučila,
to je da moć kvari ljude.
A da apsolutna moć kvari ljude apsolutno.
Ovo je Aron Ruso,
filmski producent i bivši političar.
S njegove leve strane se nalazi Nikolas Rokfeler
iz ozloglašene bankovno-poslovne
Rokfeler dinastije.
Posle nekog vremena bliskog prijateljovanja

sa Nikolasom Rokfelerom,
Aron je konačno prekinuo odnose
zgađen onim sto je naučio o
Rokfelerima i njihovim ambicijama.
Jednog dana me je pozvala žena koju sam poznavao
i rekla mi,
"Da li bi hteo da upoznaš jednog od Rokfelera?"
Rekao sam, "Da, naravno!"
I postali smo prijatelji.
I vremenom je počeo da mi otkriva mnoge stvari.
I tako mi je jedne večeri rekao,
"Arone, desiće se jedan događaj.
I videćeš kako ćemo na račun tog događaja ući u Afganistan
radi kontrole naftovoda iz Kaspijskog mora,
a posle toga u Irak
da uzmemo naftu i uspostavimo bazu na Bliskom Istoku,
a onda ćemo ući u Venecuelu
i eliminisati onog Šaveza."
Prve dve stvari su ostvarili,
ovo sa Šavezom nisu uspeali.
"I videćeš kako kao tražimo po pećinama,
neke tipove koje tamo nikada nećemo naći."
Smejao sa činjenici da se vodi rat protiv terorizma,
a da u stvari neprijatelj ni ne postoji.
Govorio je o tome kako
se taj rat protiv terorizma nikada ne može dobiti
jer je to večni rat, u toku kojeg možeš
stalno da gaziš ljudske slobode.
Pitao sam ga,
"Kako ćete da uverite narod da je rat stvaran?"
Odgovorio je, "Uz pomoć medija. Mediji mogu da uvere narod
da je rat stvaran.
Bitno je samo da se stalno govori o tome,
neprestano se ponavlja i ponavlja i ponavlja
i ljudi konačno počnu da veruju."
Stvorili su Federalne rezerve 1913. putem laži,
stvorili su 11. septembar opet putem laži,
zbog 11. septembra stvara se rat protiv terorizma
a posle toga se napada Irak
što je sve opet laž.
A onda će na red doći Iran.

I uvek je jedna stvar koja vodi do druge,
pa ova do neke druge, pa do opet neke druge.
Pitao sam ga, "Zbog čega radite sve to?
Koja je svrha svega toga?
Imate sav taj novac, više nego što bi mogli da poželite
imate svu moć sveta."
Rekao sam, "Nanosite ljudima bol,
to nije dobra stvar."
Rekao je,
"Šta te briga za ljude?
Brini se o sebi i o svojoj porodici."
Upitao sam ga,
"Koji je konačan cilj svega toga?"
Odgovorio je, "Konačan cilj je da
u sve ljude sveta ugradimo čipove.
I da ti čipovi sadržavaju informacije o,
svom njihovom novcu, i o svemu ostalom.
I onda ako iko bude hteo da protestuje protiv
onoga što radimo, ili da nam se suprotstavi,
samo mu isključimo čip."
Upravo tako. Mikročipovi
2005. godine Kongres je, pod izgovorom
kontrolisanja imigracije
i takozvanog "rata protiv terorizma",
doneo Dekret o identifikaciji,
po kojem je predviđeno da će do maja 2008.,
svako morati da ima
federalnu identifikacionu karticu
na kojoj će se nalaziti skenirajući bar-kod
sa svim ličnim informacijama.
Međutim, bar-kod
će biti samo prelazno rešenje
dok ga ne zamene sa RFID čipom,
(RFID=identifikacija putem radio frekvencije)
koji će putem radio frekvencije
moći da prati svaki vaš korak na čitavoj planeti.
Ako vam ovo zvuči previše strano, trebalo bi da
znate da se RFID čip već nalazi
ugrađen u svim novim američkim pasošima.
A konačan korak će biti implantacija čipova,
koji su kod mnogih ljudi već ugrađeni

pod različitim izgovorom.

Imamo jednu porodicu u Floridi čiji su članovi pioniri novog sveta.

Oni su se dobrovoljno prijavili da budu prvi ljudi u istoriji

kojima su implantirani identifikacioni mikročipovi.

Posle 11. septembra bila sam veoma zabrinuta

za bezbednost svoje familije.

Ne bih imao ništa protiv da mi ugrade

stalni implant u ruku koji bi me identifikovao.

Na kraju svi će biti zaključani

unutar jedne monetarne kontrolne mreže

gde će svaki vaš postupak

biti zabeležen.

A ako uradite nešto što ne treba,

mogu vam jednostavno isključiti čip,

jer će se do tog vremena

svaki detalj društvenog života

vrtili oko interakcije putem čipovima.

Ovo je slika budućnosti koja se sprema,

koju ćete videti ako otvorite oči.

Centralizovana svetska ekonomija

gde su sva kretanja

i aktivnosti pod pažljivom

prismotrom, a sva prava uklonjena.

Najneverovatnija stvar od svega je:

svi ovi totalitarni elementi

neće biti nametnuti ljudima,

ljudi će ih sami zahtevati.

Jer je socijalna manipulacija društva

kroz stvaranje straha i podeljenosti

potpuno odvojila ljude

od osećaja sopstvene snage i od stvarnosti.

Ti procesi koji se odvijaju već

stoljećima, ako ne i milenijumima,

religija, patriotizam, rasa, bogatstvo, klasa,

kao i sve ostale smišljene forme despotskih

i separatnih poistovećivanja,

poslužile su da bi se stvorila manjinski kontrolisana populacija

na koju se lako utiče.

Poznato je geslo "podeli i vladaj".

I dok god se ljudi budu videli

kao deo odvojen od svega ostalog

biće podložni potpunom porobljavanju.
Ljudi iza zavese su ovoga svesni,
a isto tako znaju i to
da ako ljudi ikada postanu svesni svoje istinske
veze sa prirodom
i svog istinskog ljudskog kapaciteta,
čitav ovaj fabrikovani duh vremena na kojem rade
će se srušiti kao kula od karata.
Čitav ovaj sistem u kojem živimo
ugrađuje nam ideje o tome
kako smo nemoćni, kako smo slabi,
kako je društvo u kojem živimo loše, kao je nepošteno
itd. itd.

Sve je to jedna velika debela laž.
Mi smo moćni, lepi, neuobičajeni.
Ne postoji razlog zašto ne bismo razumeli
ko smo u stvari i kamo idemo.
Ne postoji razlog zbog kojeg svaka prosečna osoba ne bi mogla
da razvije svoje pune potencijale.
Mi smo neverovatno moćna bica.

Mislim da sam proveo 30 godina svog života,
svojih prvih 30 godina, pokušavajući da postanem nešto.
Želeo sam da postanem dobar u raznim stvarima,
želeo sam da postanem dobar u tenisu,
želeo sam da postanem dobar u školi i ocenama...
i sve sam nekako gledao u toj perspektivi:
"Nisam OK ovakav kakav sam, ali ako postanem dobar u stvarima..."
...a onda sam došao do zaključka da sam pogrešno shvatio igru.
Igra je bila u tome da pronađem ono što sam već bio.

U našoj kulturi naučeni smo da
uočavamo individualne razlike.
Tako da kada pogledate neku osobu odmah pomislite:
"pametniji, gluplji, stariji, mlađi, bogatiji, siromašniji..."
mi beležimo sve te dimenzionalne različitosti,
stavljamo ih u kategorije i onda se prema njima tako i odnosima.
I postajemo takvi da vidimo ostale
kao odvojene od nas samih
na način da su potpuno odvojeni od nas.
Jedna od dramatičnih osobenosti postojanja
je kada ste sa nekim i odjednom vidite
sve ono po čemu su oni slični vama,

a ne po čemu su različiti od vas,
i doživljavanje istine o tome da ono što je
esencija vas, što je esencija mene
je sve jedno, shvatanje da ne postoji drugo.
Sve je jedno.

Nisam rođen bogat niti kao viša klasa,
rođen sam jednostavno kao ljudsko biće
a tek onda sam naučio svu tu priču
o tome ko sam, i da li sam loš ili dobar,
uspešan ili neuspešan,
sve to je naučeno usput, tokom života.

Kada moć ljubavi nadvlada ljubav za moći,
svet će spoznati mir.

Stare zablude proizašle iz rasnog, polnog i religijskog šovinizma,
iz mahnite nacionalističke ostrašćenosti, prestaju da deluju.

Stvara se jedna nova svest,
svest koja vidi Zemlju kao jedan organizam
i shvata da organizam koji je
u ratu sam sa sobom je osuđen na propast.

Bil Hiks je obično završavao svoj šou ovako:

Život je kao vožnja u zabavnom parku.

Uđemo unutra i potpuno se uživimo
jer toliko je naš um moćna stvar.

Vožnja ide i gore i dole i u krug,
ima iznenađenja i razočaranja
i sve je vrlo jarkih boja,
i vrlo je glasno i zabavno na neko vreme.

Neki od nas se voze već dugo vremena
i počinju da se pitaju,

"Da li je sve ovo stvarno, ili je to samo vožnja?"

Neki drugi ljudi se sećaju odgovora,
i dolaze da nam kažu,

"Hej, nemoj da brineš,
nemoj da te je strah, ikad,
jer ovo je samo vožnja..."

A mi onda ubijemo te ljude.

"Ućutkaj ga.

Mnogo sam uložio u ovu vožnju.

Ućutkaj ga!

Pogledaj ove moje bore na čelu.

Pogledaj moj veliki bankovni račun i moju porodicu.

Ovo mora da je stvarnost."

To je samo vožnja.

Ali uvek ubijemo te dobre likove

koji nam pokušavaju reći istinu, jeste li primetili to?

Puštamo demone da slobodno divljaju.

Ali nije ni važno, jer to je samo vožnja.

I možemo da je promenimo kad god poželimo.

Sve je stvar izbora.

Bez truda, bez rada, bez posla, bez ušteđevine i novca.

Samo izbor, ovog trenutka,

između straha i ljubavi.

Revolucija je sada

SrpskiTitl: Salefly